

Trans World Radio

Je mezinárodní křesťanská rozhlasová misie.
Méně oficiálně řečeno jsme společenství lidí,
kteří prostřednictvím rozhlasového vysílání chtějí říct
lidem o Bohu, o možnosti osobního vztahu Ním
a o odpuštění hříchů skrze Jeho Syna,
Pána Ježíše Krista.

Česká redakce TWR je součástí celosvětové
organizace, na území naší republiky funguje zcela
samostatně a výhradně z finanční i modlitební
podpory posluchačů a podporovatelů.

Trans World Radio vysílá na krátkých a středních
vlnách jako host na VKV Radia Proglas
a Českého rozhlasu Plzeň.

Od listopadu 2005 společně se slovenskou redakcí
provozujeme celodenní internetové a satelitní Rádio 7.

Česká redakce sídlí v Brně, v současné době
má 12 pracovníků a bezpočet externích
spolupracovníků, bez kterých by tato práce nebyla
možná. I vy můžete mít opravdový podíl na tomto
způsobu zvěstování evangelia
a šíření biblické zvěsti.

*Kontaktujte nás.
Pokud s námi chcete být na modlitbách častěji, můžeme vám ke konci každého měsíce poslat
krátký mail o tom, co se v redakci událo, za co se modlíme a za co vzdáváme Bohu díky.*

✉ Milí pracovníci TWR, bratři a sestry v Pánu Ježíši Kristu. Moc vám chci poděkovat za vaše vysílání, za vaši práci, za slovo Boží, kterým posilňujete mnohé. Děkuji také za ochotu při vybavování našich proseb o nahrávky pořadů. Přeji vám, aby vás Pán Bůh sám posiloval ve vaší krásné práci a dával vám svůj pokoj a radost. *Olga D., Bratislava*
✉ Milí, zdravím vás všechny srdečně a jsem za vás našemu Pánu vděčná. Svými relacemi povzbuzujete, pomáháte i napomínáte. Vzhledem ke svému pracovnímu vytížení vás nemohu poslouchat tak, jak bych chtěla, ale nikdy si nenechám ujít relaci

Jiný příklad je z rozhlasové praxe: Nejmenovaná křesťanská zahraniční společnost měla dostatek finančních prostředků pro podporu rozhlasového vysílání. Princip její práce je založen na poskytnutí textů biblických proslův a následné finanční pomoci překladatelům, interpretům, zkrátka podpora pro odvysílání. Ona společnost takto sloužila asi ve 30 zemích světa, kde se proslavy připravované touto společností vysílaly za jejich částečné podpory. Relace byly a jsou skutečně velmi dobré a přinášejí posluchačům požehnaní a duchovní růst. V loňském roce se změnilo vedení společnosti a změnila se tak i kritéria pro přidělování takto podporovaného vysílání. Hlavním ukazatelem se stala číselná hodnota sledovanosti, což v praxi znamenalo, že jazyky, kterými mluví miliony lidí, byly úspěšnější než jazyky menšinové. V některých malých zemích bylo toto vysílání prakticky jediným zdrojem biblického vyučování a tisíce posluchačů o tuto možnost přišly, protože cílovou skupinou společnosti se staly mezgazemě a megazajizky.

Nedávno jedna česká křesťanská organizace odmítla spolupráci na jednom našem pořadu proto, že pro jejich zahraniční sponzory jsme málo atraktivní organizací.

Chápu, že úspěch komerční společnosti je založen na takto postavených kritériích. Je to logické a správné. Moje otázka zní, zda zákon „trhu“ je dobré tímto způsobem aplikovat i do misie, do křesťanské praxe obecně.

Jeden takový zajímavý příklad výběru cílové skupiny jsem našel ve starých biblických zápisech. V knize proroka **Ezechiela, ve 3. kapitole**, jsou zapsána tato slova: **Hospodin mi řekl: „Lidský synu, nyní jdi k izraelskému domu a mluv k nim mými slovy. Nejsi přece poslán k lidu temné mluvy a těžkého jazyka, nýbrž k domu izraelskému, ne k mnohým národům temné mluvy a těžkého jazyka, jejichž řeči bys nerozuměl; kdybich tě poslal k nim, poslechli by tě. Izraelský dům tě však nebude chtít poslechnout, poněvadž nejsou ochotni poslechnout mne; celý izraelský dům má tvrdé čelo a zatvrzelé srdce.“**

Velmi zajímavé slovo. Co vlastně Hospodin sděluje? Do jaké situace hovoří?

Přemýšlel jsem o tomto Božím pokynu a uvědomil jsem si, že není na mně, abych si vybíral cílovou skupinu lidí, že není na mně, abych mluvil k těm, kteří poslechnou a bude z toho „úspěch“. Bůh měl dobře zmapovanou situaci, věděl naprosto přesně, že ty okolní národy cizího jazyka jsou výborným misijním polem. Tam by bylo efektivní kázat Boží poselství, ale Boží záměr je jiný. Zůstaň doma a mluv. Bůh výslovně a důrazně posílá svého posla k lidu, který má tvrdé srdce! A je to zajímavé: Tento lid sice mluví stejnou řečí, posluchač i hlasatel se dobře znají, budou si rozumět – ale stejně to bude zbytečné! Neposlechnou. Přesto Bůh říká: Ano k těmto mluv, ne k těm, kteří by i přes jazykové překážky poslechli. Proč?

Jde o rozsévání. Uvědomuji si, jak velké nebezpečí hrozí, když zapomeneme na rozsévání a orientujeme se jen na efektivitu, na úspěch. Ale Bůh chce, abychom mluvili i tam, kde neposlechnou a kde se to zdá jakoby zbytečné.

Bůh svoji výzvu Ezechielovi zakončuje slovy: **Srdcem přijmi a ušima slyš všechna má slova, jež k tobě mluvím. Nuže, jdi k přesidlcům, k synům svého lidu. Budeš k nim mluvit a řekneš jim: „Toto praví Panovník Hospodin,“ ať poslechnou nebo ne.**

V naší rozhlasové praxi není jednoduché vybrat cílovou skupinu lidí, která bude nadšeně poslouchat a přijímat evangelium. Evangelium je zpráva o záchraně člověka a povaha většiny lidí je taková, že návod na použití záchranného kola nebo člunu na lodi nechtou a nesledují. Záchranné vesty v letadle nikoho nezajímají, dokud nejde o život. Velmi podobné je to s evangeliem. Dokud nejde o život, tak věnuje málo lidí pozornost informacím o hrozcím nebezpečí. Přesto, že záchranné vesty v letadle pomohly jen málo lidem, přesto, že jen nepatrně promile letů skončí krizové a je potřeba obléknout vesty, i přesto má v každém letadle každý cestující připravenou svoji vestu.

„Na sobotní frekvenci Proglasu“. Toto vysílání si vždy nahrávám a pak ho poslouchám několikrát celý týden. Poslouchala jsem i rozhovor bratra Petra Rause s Davidem Poledníkem o strachu. Nakonec tohoto vysílání zazněla píseň Můj Pán o mně ví. Dnes, po rozhovoru s mou vedoucí z práce, které před půl rokem zemřel tragicky třiačacetiletý syn a která prožívá těžké období, ve kterém hledá, mě napadlo, že by jí mohla tato píseň pomoci. Prosim poradte mi, jakou kazetu nebo CD s písničkami bych jí mohla koupit. Děkuji moc. Myslím na vás a přeji vám, aby vás náš Pán každíčkou chvíli provázel svou

Apoštol Pavel povzbuzuje Timotea: **Hlásej slovo Boží, ať přijdeš vhod či nevhod, usvědčuj, domlouvej, napomínej v trpělivém vyučování. (Neboť přijde doba, kdy lidé nesnesou zdravé učení, a podle svých choutek si seženou učitele, kteří by vyhověli jejich přáním...naladí jinou stanici...)** Avšak ty konej dílo zvěstovatele evangelia a cele se věnuj své službě.

Ježíš Kristus vychoval své učedníky a pověřil je úkolem zvěstovatelů.

Ale výběr cílové skupiny je také nutný. I o tom Bible hovoří. Evangelista Matouš zachytil slova Učitele: „**A když vás někdo nepřijme a nebude chtít slyšet vaše slova, vyjděte ven z toho domu nebo města a setřeste prach svých nohou.**“ Ano, efektivita vynaložených prostředků je také součástí zvěstovatelského umění, jen se nesmí zaměnit pořadí. Bůh jasně říká, jděte a zvěstujte a pokud budete odmítnuti, odejděte. To je jiný pokyn než: Zjisti, zda budeš úspěšný a pak se rozhodni, zda budeš zvěstovat, nebo ne.

Dilema sledovanosti a účinnosti misijní práce je trvalé. Je otazníkem pro pracovníky misie, pro sponzory misie, je otazníkem pro sbory a církve. Do další služby nás povzbuzuje Boží pokyn, Boží vystrojení a záštita, reakce posluchačů a modlitby za ty, kteří poslouchají a nereagují. Nereagují zpět do redakce, ale možná reagují směrem k Bohu. A o to přece jde.

(pozn.: Namísto cizího slova moderátor záměrně používám české slovo hlasatel)

Aleš Bartošek

Změny ve vysílání

Od neděle 28. října 2007 platí nové vysílací schéma. Ke změnám dochází na Rádiu 7, krátkých vlnách a Radiu Proglas. (Střední vlny ve 21.15 se nemění, vysílání na ČRo Plzeň se zatím také nemění.)

Evropské vedení TWR, které domlouvá krátkovlnné a středovlnné vysílání jednotlivých národních redakcí, domluvilo „náš“ čas na osmou ranní – původní čas našich relací na krátkých vlnách byl v šest večer.

Krátké vlny
Pondělí, úterý, čtvrtek, pátek
8.00 – 8.15 hod.
49 m/5910 kHz a 41 m/7335 kHz

Podrobný rozpis s názvy pořadů najdete v přílohách tohoto zpravodaje.

Stručný souhrn změn českého programu Rádía 7 (více se dozvíte například na internetových stránkách www.radio7.cz):

- V rámci zajištění souběhu relací mezi KV a R7 přesouváme tyto pořady z 18:00 na 8:00 – proto rušíme ranní pozdrav (8:00) a také reprízu krátké biblické úvahy (7:50) V souvislosti s tím také měníme pořadí jednotlivých krátkovlnných pořadů v konkrétních dnech, podrobnosti najdete v programovém schématu.

3

MILOSTÍ a LÁSKOU. *Lenka L., Brno* ✉ Před pár dny se u mě stavila na skok v pracovní době moje známá a oznámila mi, že už bude mít net – takže jsem ji hned zasvětila do tajů Rádía 7, předala vizitku a hned jsem ji zvala k poslechu. Byla nadšená, cituji: „A to je jako to naše TWR??? To je ono, to celodenní vysílání??? A my už to můžem poslouchat taky??? No to je skvělééé ☺. Do prkýnka, škoda, že to nejde naladit v autě na rádiu, to já bych poslouchala celej den, jak jezdím. Já ti sem pošlu Lucku (13 let) a řekni jí to, nauč, aby to doma našla a poslouchaly to.“ *Šárka, Zlín* ✉ Vážená redakce, velmi mě

- Rušíme pořad **Sestřihy**, pořad původně připravovaný pro Radio Proglas. Místo něj uslyšíte ve stejném čase relaci **Překročit hranice**.
- Ve středu v 8:00 nově vysíláme reprízu **biblické úvahy** ze soboty předchozího týdne.
- Končí pořad **Mi del o Del**, místo něj nově zařazujeme **Magazín o Ukrajině**, Ukrajincích a nejen pro Ukrajince. Přípravuje ho Václav Bednář, člověk, který se misii na Ukrajině dlouhodobě zabývá a jednotlivé příspěvky vozí přímo odtamtud.
- Rušíme pořad **Jízda/Club** a místo něj zařazujeme reprízu **Řeky života**, pořadu o významných osobnostech současnosti i historie, které svým vztahem k Bohu ovlivnily své okolí.
- Relace **Na sobotní frekvenci Proglasu** má nově reprízu v sobotu hodinu před půlnocí a také pořad **Na křesťánské vlně Plzně** můžete uslyšet ve vysílání Rádía 7 ještě jednou, a to ve čtvrtek ve 23:00.
- V pátek o půl dvanácté jste doposud mohli čerpat inspiraci pro vaření, nyní **Recepty** rušíme a v tomto čase uslyšíte **Tipy na víkend** (upozornění na naše víkendové pořady).
- Doposud jsme neopakovali **Čtení na pokračování**, od změny času si oba díly odvysíláme v tom kterém týdnu můžete vyslechnout řazené za sebou – v sobotu od 22. hodiny.
- Večerní **Kanafásek**, pohádku pro malé děti, přesouváme z důvodu totožného času s Večerníčkem v České televizi na dřívější čas – z 18:45 na 18:10. V důsledku tohoto přesunu posouváme i sobotní vysílání **Studny slova** o 15 minut později, na 18:30.
- Končíme produkci hudebního pořadu **Chvilé, kdy k vám přichází jazz**.

Nevidíme vás

Proč máte psát

Rozhlasové vysílání (v našem případě na středních, krátkých a velmi krátkých vlnách, internetových linkách a skrze satelit) je vždy poznamenáno faktem, že vás, posluchače, nevidíme a nejsme s vámi v přímém kontaktu. To je někdy výhodou, jindy (hlavně pro nás) nevýhodou. Často se ptáme: Poslouchá nás vůbec někdo? A neptáme se jen my, ptají se naši přátelé, ptají se externí autoři a naši hosté, ptají se sponzoři.

Je možné nechat udělat drahé výzkumy sledovanosti, je možné částečně sledovat počet lidí, kteří nás poslouchají přes internet, ale žádný takový průzkum nenahradí osobní sdělení.

Každá reakce posluchače je signálem, že pořad někdo sledoval. Reagovat na vysílání není povinností, a je to svým způsobem i zvláštnost. Většinou je divák nebo posluchač v roli pasivního příjemce nabízeného programu a jeho první reakcí je stisknutí tlačítka – buď si program pustí nebo ne. Naše vysílání je však specifické v nejednom ohledu. Jednou ze zvláštností je programová náplň, která počítá s reakcemi posluchačů. Nejde nám jen o počty lidí, specifikum spočívá v nabídce korespondenční pomoci v oblasti duchovních potřeb, a to je výzva pro každého našeho posluchače.

Samozřejmě důvodů, proč můžete psát, je víc. Například:

- povzbuzení a motivace autorů (vaše hodnocení a připomínky k obsahu i formě relací)
- povzbuzení a pomoc vám osobně (pokusíme se odpovědět na vaše otázky, sdílet s vámi životní zkušenosti)

Snažíme se oslovit mladé posluchače. Takto si ho představuje technik Štěpán Exner.

obohacují vaše pořady na Radiu Proglas v sobotu a neděli. Bohužel nemám doma internet ani satelit, takže jsem závislá pouze na této rozhlasové stanici. Protože pracuji a přes pracovní týden nejsem dopelede doma, nemohu poslouchat vaše ranní pořady od pondělí do pátku na Proglasu. Chtěla jsem se tedy zeptat, jestli by nebylo možné přesunout pondělní až páteční vysílání TWR na Proglasu do odpoledních či večerních hodin. Myslím, že by to uvítalo více posluchačů. Děkuji za vaši pozhnanou práci a „duševní pokrm“ skrze vaše pořady. *Jana K., Olomouc (pozn. redakce: Samozřejmě*

- povzbuzení a služba jiným posluchačům (vaše zkušenosti a svědectví pro odvysílání v listárně nebo jiné rubrice)
 - orientace v biblickém učení (z reakcí na vaši kritiku si můžete rozšířit pohled a nebo pomoci v orientaci druhým)
 - cit pro správné kritické myšlení (při psaní kritiky musíte formulovat námitku a přemýšlet o tom, to cvičí vaši mysl i pro jiné útoky na vaše myšlení)
 - a spousta dalších důvodů, jako například jen objednávka nějaké služby od nás a podobně
- Říká se, že žijeme v době médií a také v době, kdy má největší moc ten, kdo podává informace (a to jsou tzv. sdělovací prostředky – média). Ovšem ne vždy je takový „mocný“ poskytovatel informací čestný a rovný. Kolikrát je potřeba rozpoznávat, která informace je důležitá, a o tu stát, tu si zapamatovat. No a tu nepotřebnou informaci prostě nechat jít svou cestou.
- Naše rádio je specifické také tím, že důležité informace čerpáme z Bible. Vaše reakce nám v tom pomáhají a svým způsobem se můžete stát aktivními tvůrci programového schématu.

Jak máte psát

Tak především vám děkujeme za to, že píšete. Samozřejmě si umíme představit několikánásobně větší množství dopisů, elektronických i papírových. Vlastimil Kolegar má kapacitu velkou a obálek na odepisování dost ☺.

Také máte naprostou svobodu psát, jak umíte a co chcete. Pokud bude vaše psaní čitelné, určitě se jím budeme zabývat.

Ale pokud vám přece jen pomůže malá nápověda, tak tady je stručný výčet toho, co nás zajímá tak trochu navíc, co hlavní obsah vašeho dopisu doplní:

- Na jaké frekvenci nebo jakým způsobem jste program poslouchali?
- Posloucháte pravidelně, nebo jste náhodný posluchač?
- Kterého pořadu se váš dopis týká, resp. v kolik hodin se vysílal?
- Píšte co nejjasněji. Nepište v náznacích, ale jasně a otevřeně, jak jen to je pro vás možné.
- Splnil pořad vaše očekávání? Pokud nesplnil, proč?
- Co vám ve vysílání chybí, co tam naopak nepotřebujete?
- Jste křesťan? Vnímáte vysílání především jako určené pro vás, nebo je vhodné i pro nevěřící?
- Co vám pořad dal (nebo vzal)?
- A samozřejmě to hlavní je obsah a důvod vašeho psaní. Nemusíte být ani struční (pokud nepíšete 10 stran velkého formátu, nebudeme muset pracovat přesčas ☺).
- A nezapomeňte na zpáteční adresu nebo jiný kontakt na vás – můžete však zůstat v anonymitě.

Na samostatné straně máte k dispozici všechny dostupné kontakty. Vyberte si a použijte kterýkoliv z nich. Na vaše dopisy, obrázky, pohlednice, telefonáty, SMSky se doopravdy těšíme.

Má Bůh personální oddělení?

Svoji práci v TWR-CZ ukončil další recepční. Po odchodu Zdeny Wajdové na mateřskou odešel z recepcie další pomocník. Byl to jediný muž mezi dobrovolníky na recepci a vařil vynikající kávu, Katce Hodecové míchal ty nejlepší odpolední čajové směsi a jako jediný recepční vždy při odchodu někomu z budovy vyběhl ke dveřím, ochotně odemkl a otevřel dveře. Ještě v 75 letech pracoval velmi pilně a z TWR nám utekl bez varování. Dal přednost svému celoživotnímu vedoucímu, který mu nabídl o dost lepší místo. Měl ho připravené, a tak neváhal a šel. Jeho Pán ho povolal do nebeského království. Nestačil nám ani vrátit klíče... a jeho střeďeční odpolední směny na recepci

bychom rádi připravovali pro Proglasu více pořadů, resp. přivítali bychom i zařazení repríz, ale jejich programová nabídka je natolik obsáhlá, že nám tuto možnost zatím nenabídlí. Jsme vděční za vysílací čas, který máme k dispozici. Ale napiše-li více posluchačů do Radia Proglas stejnou prosbu, je možné, že o tom budou uvažovat. TWR je ve vysílání Proglasu hostem.) ✉ **Vážení a milí, vím, že můj názor není objektivní, ale musím vám ho sdělit. Jsem asi jeden z mála, ne-li jediný, komu čas vysílání na středních vlnách 22:30 hod. plně vyhovoval. Nyní se k poslechu dostanu asi málokdy. Po celém tom**

Poslední zamávání našeho spolupracovníka Stanislava Kašparce.

spolu a i s dalšími chodili na téměř pravidelné sobotní výlety do Moravského krasu. Naše přátelství se utužilo a o prázdninách jsme spolu mohli prožít šest dnů v Alpách. S přáteli z TWR jsme si vyšlápli do hor. Moje rodina, manželé Hodecovi, Jitka Hovoráková a Standa. Pokoje v hotelu vyšly tak, že manželka byla na pokoji s dcerou a já se Standou. Když jsme po celodenní túře odpočívali, hodně jsme si povídali a především Standa hodně povídal a já poslouchal. Vykládal mi spoustu životních zkušeností, mluvil i o svých plánech a hodně mluvil o rodině. Měl radost z dětí, z vnoučat a povídal mi i o Standovi Menšíkovi, což je jeho vnuk a náš zánovní technik – pracuje v týmu TWR od prosince. Dozvěděl jsem se i to, jak moc Standovi leží na srdci misijní práce – podporoval mnoho aktivit a svou praktickou podporou vlastně umožnil i Standovi pracovat v TWR. V srpnu v Alpách jsem vůbec nechápal, proč mi takové osobní věci vykládá, dnes to trochu tuším.

Celá naše parta absolvovala několik horských túr a Standa ve svém vysokém věku bez zaváhání absolvoval i výšlap na vrchol Piz Nair (3057 m. n. m.). Jedna sympatická číšnice v horské restauraci mu začala říkat „Stenly“ a když si vybíral polévku, dal vždy na její doporučení, protože mu pokaždé říkala: „Když ti nebude chutnat, neboj, donesu ti jinou.“ Stenly byl v Alpách nadšený a obdivoval krásu přírody. Každý večer děkoval Bohu za tu nádheru a za nový život v Kristu, přestože ho získal vírou v Pána Ježíše už dávno v mládí. Tam – v Alpách – se od vnuka z TWR také dověděl, že v únoru bude díky Bohu pradědou. Moc se těšil.

Za čtrnáct dnů po návratu z hor přišel na recepci a byl nějak pohublý. Za další týden byl v nemocnici, odkud se už do domovnického bytu nevrátil, šel do svého nového bytu v nebesích, kde ho uvítal jeho milovaný Pán a Spasitel, Ježíš Kristus.

V prosinci přišel, v listopadu odchází

Když se Standa mladší (vnuk) rozhodl nastoupit do TWR, byl Standa starší (děda) dojat. (Rozhovor s našim novým technikem jsme zveřejnili v minulém vydání Antény.) Když Standovi umřel děda (který mu byl velmi blízký), byl smutný dvakrát. Bylo mu také moc líto, že bude muset změnit zaměstnání. Manželka je těhotná a ač moc nerad, potřebuje odejít do lépe placené práce. (Hned

jsou už také volné. Náš přítel Stanislav Kašparec zemřel v 75 letech, mlád a vesel. Mlád duchem i tělem a vesel celou bytostí. Jeho optimismus a smysl pro humor mu kdekdo záviděl. Ale život bral více než vážně a jeho zaměření na věčný život v Kristu bylo hmatatelné.

Pár osobních vzpomínek

Standu znám od svého dětství, tedy 50 let. Coby svobodný študák jsem s ním byl na několika čundrech, protahal nás kdekjakými tuzemskými horami. Když jsem v církvi začínal praxi prvních nesmělých kázání, vždy za mnou přišel a potřásl mi povzbudivě rukou. Nezapomněl na to ani jednou po dobu dalších 40 let a stejně mi přišel stisknout ruku i po letošním novoročním kázání, když jsem ve svém dřívějším mateřském sboru kázal už jako host. Když nedávno začal vypomáhat v TWR jako recepční, oživil jsem staré vzpomínky. Turistiku miloval a v kondici se udržoval neustále. Od loňského podzimu jsme

denním shonu jsem si pustil bratry z TWR – Slovakia a potom vás a pořad Světem Bible. To se mi to potom usínalo!!! Jedinou mojí útěchou je, že Světem Bible poslouchám již potřetí. Ale stále mi to něco dávalo. Alois N., Týnec ☒ Taký jsem minulej týden při Rozmarýně dvakrát připálila oběd, fuj, dvakrát po sobě... to už mě našťvalo, tak jsem si řekla, že přeci nemůžu furt poslouchat na úkor rodiny, to by neprošlo... tož sem to pak zabalila... ale ráda si zase poslechnu – musím však navařit předem ☺. Šárka, Zlín ☒ Vážení a milí pracovníci TWR v Brně, v České republice. Pozdravuji vás a přeji

jsem věděl, proč mě Standa v hotelu všechny soukromé podrobnosti vykládal – a jsem si jist, že on to vůbec nevěděl, proč mi to říká. Nikdy nic takového nikomu neřikal.) I když pro TWR-CZ to bude opakovaná velmi nepříjemná situace, domluvili jsme se během jedné minuty. Nedá se nic dělat, opakovaně tomu. Druhý den Standa přišel a řekl, že práci už má a že bude moci externě vypomáhat. S TWR nechce ztratit kontakt a těší se, že pokud se situace nějak změní, rád by se vrátil. Během jednoho týdne se Pán Bůh postaral o dořešení tohoto problému, ale o tom až někdy jindy. Standa ve dnech, kdy čtete tyto řádky, už možná pracuje v jiném podniku, ale srdcem je s námi a jeho praktická externí pomoc je znatelná.

Aleš Bartošek

Dieta podle Daniela

Ale Daniel si předsevzal, že se neposkvrní královskými lahůdkami a vínem, které pil král při svých hodech. Požádal velitele dvořanů, aby se nemusel poskvřňovat. (Dan 1,8)

Milí bratři a sestry, draží čtenáři,

zdravím vás ve jménu Pána Ježíše a vítám vás u čtení tohoto čísla našeho časopisu (*převzato z časopisu Život v Kristu – pozn. red.*). Když slyšíme slovo „dieta“, obvykle si představíme problémy se žaludkem, ať již dočasné (v lepším případě) nebo dlouhodobé (když tělo odmítá sloužit). Někdy je dieta nástrojem, jak se zbavit nějakých těch přebytečných kil. Co má však s dietou společného prorok Daniel?

Dříve, než se vrátím k Danielovi, dovoluji mi pár slov o životě v dnešní době. Je tomu téměř osmnáct let, co náš národ žije v demokracii. Záměrně jsem použil slovo „demokracie“ a ne „svoboda“. Výraz demokracie popisuje takový politický systém, ve kterém jsou mimo jiné zaručena práva menšin, například právo na svobodu náboženského vyznání. Kdybych řekl, že žijeme ve svobodě, bylo by to matoucí – máme sice množství různých „svobod“ – můžeme cestovat, mladí lidé mohou studovat v zahraničí, „svobodu“ vidíme také na stránkách časopisů, knižním trhu či televizní obrazovce. Otázkou je, zda je svoboda vždy přínosná a pozitivní. Nechci však moralizovat ani kritizovat dnešní dobu. Jsem vděčný Bohu za to, co máme. To, co jsem chtěl říci, je jen, že „demokracie“ není „svoboda“. V naší zemi je příliš mnoho lidí nešťastných, nemocných, příliš mnoho rozbitých rodin, příliš mnoho mladých lidí, kteří se dostali do problému s drogou nebo alkoholem.

Pán Ježíš jednou vedl rozpravu s farizeji a mluvil s nimi o skutečné svobodě. Oni mu moc nerozuměli a snažili se mu namítnout, že *nikdy nikomu neotročili* (J 8,33). Ježíš však nemluvil o politickém útlaku, nýbrž o vnitřní svobodě, svobodě od hříchu. *Když vás Syn osvobodí, budete skutečně svobodní* (v. 36).

Mám otázku: Prožíváme my křesťané tuto svobodu? Dá se o církvi říci, že svým morálním standardem vysoce převyšuje úroveň života nevěřících lidí? Apoštol Petr napsal, že nevěřící lidi dráždí, *když se spolu s nimi nevrháme do téhož proudu prostopášnosti* (1Pt 4,4). Někdy mám dojem, že se nám moc nechce lidi kolem sebe dráždit. Kurz dnešní církve je namířen směrem k přizpůsobení se světu. Máme svá zdůvodnění: Chceme být nenáboženští, chceme, aby nám svět rozuměl, abychom je mohli získat pro Krista a tak dále. Žel musím konstatovat, že dnešní církev má mnoho svobod kromě té od hříchu. Citím, že potřebujeme, aby *nás Syn osvobodil*, abychom byli *skutečně svobodní*. Jako pastor vím, jak mnoho lidí svobodu neprožívá, ač po ní touží.

Vratme se nyní k Danielovi a jeho dietě. Příběh se odehrává na počátku tzv. babylonského zajetí, ve kterém izraelský národ trávil symbolických sedmdesát let. Daniel se spolu s dalšími mladíky dostává na královský dvůr, aby prošel výcvikem pod vedením babylonských mudrců, naučil se

7

hojnost Boží milosti a požehnání. Časopis Anténa jsem dostal, děkuji vám za něj. Vaše práce pro Pána Boha je krásná. Jsem rád, že vás mohu poslouchat i zde, v Německu. Každé vysílání mi přináší radost a užitek, jak Světem Bible, tak i ostatní rady Písma svatého. Vloni mi zemřela moje manželka. Nyní potěšujete moji duši vy. Bohu díky. *Jan C., Waiblingen* ✉ Milí pracovníci Radia 7, před chvílí jsem doposlouchala pořad Rozmarýna, ve které Petra Michalová rozmlouvala s paní Janou Slámovou o dětech, škole, rodině. Jsem nadšená! Byl to velice povedený pořad. Paní Slámová se moc hezky

kaldejskému písemnictví a jazyku a mohl stávat před králem (Da 1, 4). V jistém ohledu se dá říci, že tito mladíci dopadli celkem dobře: dobré jídlo a pití, dobré bydlení, skvělá kariéra. Mnozí tomuto lákadlu podlehli, minimálně Daniel a další tři se však rozhodli jinak. Pamětliví Hospodinova zákona, rozhodli se, že ze stravy vypustí vše, čím by se mohli poskrvnit. Nebylo to jednoduché – jednak riskovali konflikt a jednak hrozilo, že jim toho k jídlu už mnoho nezůstane. A skutečně. Opatrovník, který je měl na starosti, nebyl příliš nadšen z toho, že čtyři jeho svěřenci odmítají královskou stravu a chtějí zůstat jen o vodě a zelenině. Nakonec našli řešení: Budou se takto stravovat deset dní, a pak se ukáže, zda je tato strava pro mladé muže dostačující. Po uplynutí stanovené doby opatrovník porovnal vzhled těchto čtyř jinochů s ostatními mládenci a byl překvapen – dieta jim svědčila, vypadali dokonce lépe! Jaký byl celkový výsledek jejich diety? O Danielovi se dočteme, že svou moudrostí desetkrát předčil všechny věšce a zaklínače v celém království. Nevím, v jakých jednotkách se měří moudrost, spíše chtěl autor říci, že Danielova převaha byla **naprosto zřejmá**. A jeho tři druzi sehráli významnou roli v království, král je pověřil správou říše.

Musíme si uvědomit, že jejich pozice nebyla jednoduchá. Dieta se nekonala jen v období dospívání, věřím tomu, že Hospodinu zůstali věrní po celý zbytek života (i když je možné, že již nebyla tak přísná jako na počátku – viz 10,2). Stačí si uvědomit, kolika recepce, hostin, náboženských slavností se jako nejvyšší hodnostáři museli zúčastnit! A pokaždé znovu a znovu musí vysvětlovat, proč drží svou dietu. Představuji si, kolik nepřátel měli, kolik skrytého i otevřeného nepřátelství bylo proti nim. Něco z toho nám odkrývají další kapitoly této knihy. To, co si musíme uvědomit, je, že Boží moc a přízeň není zadarmo. Samozřejmě z teologického hlediska mluvíme o spasení z milosti, o Božích nezasloužených darech, ale pravda je ta, že Boží služebníci vždy drželi zvláštní dietu. Ať již to myslíme doslovně v případě Daniela a jeho druhů, nebo obrazně, kdy se lidé slouží Bohu rozhodnou neposkrvnovat lahůdkami tohoto světa.

Lahůdka je na jednu stranu potravina jako každá jiná, na druhou stranu je chutově připravena tak, aby maximálně uspokojovala lidské smysly. Tento svět nabízí mnoho lahůdek. A právě zde vidím jádro problému. Z lidského hlediska můžeme žít maximálně naplněné životy. Kolik zábavy, sportu, kultury se nabízí! Televizní reklamy nám sugestivně doporučují, co vše musíme mít, abychom drželi krok s dobou. Značkové oblečení, kosmetika, elektronika – kolik lahůdek se nám nabízí! Ideál moderního člověka splňuje ten, kdo je fyzicky krásný, tělesně zdatný, vzdělaný, používá nejmodernější technologie a jezdí na dovolenou do zahraničí. To všechno jsou lahůdky dnešní doby. Lákavé, chutné, ale ne nutné pro život. Zdá se přehnané označit moderní způsob života jako hřích – a právě proto církvi chybí skutečná svoboda od hříchu, o které mluvil Pán Ježíš. Podobat se Ježíši a být přesycený lahůdkami tohoto světa, to jednoduše nejde dohromady. Když přemýšlím nad dnešní dobou, napadá mne, že by nám neškodilo trochu Danielovy diety. Trochu prostší a jednodušší způsob života. Méně času u televize a internetu, méně investic do pohodlí a zbytečných věcí, více být spolu a více času trávit s Pánem u Bible a na kolenou. Problém je v tom, že jsme komusi uvěřili, jak je důležité držet krok s dobou. Když nebudeme „in“, lidé nás nebudou brát. Bojíme se být jiní, protože se bojíme být směšní. Raději budeme držet dietu, abychom měli správnou figuru, než abychom očistili ducha a duši od lahůdek tohoto světa. Ale Daniel a jeho tři druhy jsou nám příkladem: Rozhodli se být jiní (i když se to neobešlo bez vážných konfliktů) a stali se uznávanými a důležitými. Na začátku vypadali v očích druhých směšně a občas hrozilo, že přijdou o hlavu, ale ten, kdo v nich našel zalíbení, byl sám Bůh. Cesta k Božím zalíbení nevede skrze lahůdky tohoto světa a přizpůsobení se životu v této době, ale skrze dietu, kterou držel Daniel.

Martin Moldan

poslouchala. Její postřehy ze života, z práce – byla ředitelkou střední školy – i z vlastní rodiny mě vedou k zamyslení nad vlastními dětmi i mou prací. Jsem učitelka, t.č. na mateřské dovolené se třemi dětmi. A tak je mi její povídání přínosem v osobním i profesním životě. Opravdu moc bezvadný pořad! Přeji vám hodně podobných hostů. Pozdravuji i paní moderátorku. Díky, že zmiňovala i své osobní zkušenosti a díky za její přání pro nás posluchače. Ať vám Pán žehná! *Monika V., Babice* ✉ Srdečně vás zdravím křesťanským pozdravem Pochválen buď Ježíš Kristus. Prosim o zaslání zpravodaje

Pošta v Kambodži

V Kambodži, v rohu dětského oddělení TWR stojí obrovský pytel a vypadá jako kdyby vypadl ze saní Santa Clause. Je plný malých hraček a maličkostí, od panenek přes malé nákladáky až po tužky. V některých balíčcích může být i dětská Bible a zpěvníček, ale v každém je osobní dopis napsaný někým ze spolupracovníků Dětského oddělení.

Vždycky po odvysílání dětského programu „Dětská zahrada“ zazní otázka, na kterou mohou děti odpovídat písemně. Jen za prvních šest měsíců letošního roku přišlo 4743 reakcí, což je při místním systému pošt opravdu úžasné! Jak je to možné? Všem napomohla síť kazatelů a učitelů v zemi. Ti povzbuzují děti k psaní dopisů a pak je od dětí sbírají. Potom zařídí jejich odeslání do kambodžské redakce třeba po řidiči taxi nebo zásilku pošlou po někom, kdo jede do Phnom Penhu. Jakmile se dopisy do redakce dostanou, redaktori je přečtou a osobně na ně odpoví. Připraví také malé balíčky, které se pak v krabicích nebo pytlích dostanou zpátky do jednotlivých oblastí. Tyto krabice nebo pytly putují z autobusového nádraží nebo je taxikáři vozí jednotlivým učitelům a kazatelům, kteří je nakonec předají dětem. Páni, umíte si to představit?

Je to radost moci pro děti dělat něco takového. Povzbuzuje nás, když se toho o nich dovidáme víc z jejich dopisů, a když můžeme na dálku sledovat, jak rostou v Pánu Ježíši.

(Článek převzatý z časopisu On Air in Cambodia, číslo červenec–srpen 2007, Infoserv, sv. 12, č.4)

Nová moderátorka

Za dva roky celodenního vysílání se ustálil tým dobrovolných spolupracovníků. Ale občas se někomu změní osobní situace a musí spolupráci ukončit a nebo naopak zase někdo přijde. V letošním roce opustili naše řady Adam Švábek, Helenka Brdečková a Lucie Marvanová. Všem velice děkujeme a možná, že za čas se zase sejdeme. Dveře naší redakce jsou pro šikovné pomocníky úplně dokořán – však to trošku slíbili ☺.

Těmi dveřmi naopak nastoupila do rozjetého rozhlasového vlaku ochotná slečna Hanka. Kolegyně se jí ujaly, zacvícily a už pracuje v samostatných směnách. Lucie se jí (tak trochu za vás, čtenáře) zeptala na pár otázek:

Hanko, jakou jsi dnes měla cestu do rádia?

Popravdě řečeno, celkem úspěchanou, spojení do Líšně bývá občas delší, než myslím. Ale až postupně vychytám všechny dojížděcí mouchy a vyzrajou na všechny autobusy, pak už to snad půjde...

A teď vážně – jaká byla Tvoje cesta do rádia?

Moje cesta do rádia vedla přes Lenku Malinovou, moji sestřičku z brněnského sboru Apoštolské církve. Může to být tak pět měsíců zpátky, kdy mi nabídla možnost tady pomáhat. Že prý tu je málo moderátorů, že potřebují pomoc a že mám celkem přízlou pusu, tak jestli bych to nechtěla zkusit. Hlavně mi řekala: „Modli se za to. Bůh Ti ukáže, co máš dělat.“ Popravdě řečeno jsem se vlastně nedomlila, zda do TWR jít mám nebo nemám, spíš jsem vyčkávala, jak se situace vyvine. A dopadlo to tak, že během závěrečného červeného setkání naší

Hanka Šmikmátorová

Anténa s podrobnějším návodem o satelitním vysílání. Je mi 72 let a chci si pořídit satelit. Jsem velice spokojen s vašim křesťanským vysíláním a těším se na změnu vysílacího času pořadu Světem Bible. Ve 22:30 hod. mi to moc nevyhovovalo, protože jsem někdy u toho usnul. Hodně se budu těšit na satelitní vysílání. Pán Bůh vám žehnej. Václav P., Havířov ✉ Pravě teď mohu skutečně docenit posun času vysílání pořadu Doteky na střední vlně, konečně jsem poslouchal s plným soustředěním. A nejen já. Kéž Pán dá, abychom měli víc takových nedělních večerních poslechů! Snad dopomohou

mládeže vyprávěl Kuba Tremel, náš vedoucí, o tom, že služebníkem se člověk nestane ze dne na den, ale tak, že pomáhá tam, kde je zrovna potřeba. Jeho slova mě povzbudila, abych s prací v rádiu už neváhala a konečně se rozhodla. Ještě ten večer jsem volala Lence, že její nabídku přijímám, a v srpnu jsem se začala zaučovat.

Napadlo Tě někdy v dětství, že bys mohla pracovat v rádiu? Nebo o čem jsi snila jako malá?

Jako malá jsem snila o tom, že se stanu spisovatelkou, protože mi působilo veliké potěšení vymýšlet si příběhy a hrát si se slovy. Na střední škole jsem toužila po novinářské práci a v maturitním ročníku jsem si dokonce podala přihlášku na brněnskou žurnalistiku. Děkala jsem snad všechno pro to, abych se na vysněnou školu dostala, a na závěr se mi to povedlo. Jak už to však bývá – člověk miní, Pán Bůh mění – místo na FSS jsem nastoupila na Právnickou fakultu MU. Přiznám se ale, že dodnes Bohu za rozhodnutí studovat práva děkuji, protože jsem si znovu ověřila, že Bůh zná moje srdce mnohem lépe než já. Nejsem totiž člověk průbojný a netěší mě, musím-li se rvát s druhými o svoje postavení. Nedokážu si tedy představit sama sebe, jak se s diktafonem a fotoaparátem přetahují s davem novinářů na tiskových konferencích „o místo na slunci“. Děkuji, nechci. To se radši zařiju do paragrafů ☺. Bůh mi nakonec umožnil práci v médiích jiným způsobem – tady v TWR, bez agresivního konkurenčního prostředí. A to mi vyhovuje.

Máš za sebou prvních pár služeb – jaké to je za mikrofonem?

Za mikrofonem je to moc fajn a ostych už ani necítím. Hodně mi v tom pomohlo, že jsem si mohla dvakrát vyzkoušet ranní službu „nanečisto“. Díky tomu se už mikrofonu ani pultu tolik nebojím. Díky za Tvou péči a moderátorský výcvik ☺.

Tvůj hlas zní velmi mladistvě, jsi plná energie – a taky je nutné prozradit, že jsi povážlivě snížila věkový průměr pracovníků a spolupracovníků TWR. Můžeš se nám blíže představit – znáš to, taková ta nacionále – kolik je Ti let, co děláš, co Tě baví a tak?

Že jsem povážlivě snížila místní věkový průměr, mě neskutečně těší ☺. Narodila jsem se před dvaceti lety tady v Brně, kde bydlím, studuji, navštěvuji místní sbor AC a krom toho se podílím na vedení jednoho dívčího skautského oddílu v naší čtvrti, jehož členkou jsem už drahně let. V září letošního roku jsem se zapojila do služby v TWR a když mi zbude nějaký volný čas, ze srdce ráda maluji a píšu a taky čtu (především křesťanské knížky) a sem tam si zabrnkám na klavír nebo na kytaru. Pocházím z zvěřící rodiny, ale nepřestávám doufat, že to Bůh časem změní. Mých rodičů si hluboce vážím a mám je moc ráda. Kromě mě, maminky a táty v našem domě žijí ještě dvě moje mladší sestry, babička, děda a prababička. Uff... to by mohlo stačit ☺.

Jak ses setkala s Bohem? Jak na tu dobu vzpomínáš a co se proměnilo od toho prvního setkání do dnešních dnů?

S Bohem jsem se potkala poprvé prostřednictvím Letopisů Narnie,

Jak dlouho ještě asi bude vysílat Renata Žemličková? (škoda, že nemáme výťah na kočárky...)

nejedné duši ke spáse. Milan M., Habartov ✉ Chci vám poděkovat za pořad Krok za krokem, který jsem si poslechlá tuto sobotu při práci u PC. Jeho obsah mě velmi zaujal, povzbudil a musela jsem dokonce přerušit svou práci, abych se mohla soustředit na poslech slov Jiřího Nováka. Přiznávám, že se nerada prokousávám touto knihou Starého zákona, ale nyní jsem inspirována touto knihou čistě se zájmem a chutí a očekáváním, že mi Bůh odkryje zase nové a úžasné věci o Pánu Ježíši Kristu a Boží povaze, jak jsem mohla slyšet tento sobotní večer. Moc se těším na další díl tohoto pořadu s Jiřím Novákem

knížek, které dnes zná už zřejmě každý díky filmům, které se podle nich začaly točit. Bůh v nich ke mně promlouval snad z každé stránky. Tehdy jsem nedokázala pochopit, že na mou rodinu a přátele tyto knížky nezapůsobily tak jako na mě. Bylo to přece jasné jak facka! Bůh je živý a vstupuje do světa lidí, promlouvá k nim a s láskou je vychovává. Jak to, že to nikdo kolem mně nechápe??? Dnes už je mi jasné, že Letopisy ke mně promlouvaly tak silně právě proto, že to byl způsob, kterým se Bůh rozhodl ke mně promluvit, a promluvil způsobem jedinečným a neopakovatelným. Bylo tedy bláhové si myslet, že Letopisy Narnie musí nutně každého oslovit tak, jako oslovily mě; Bůh zkrátka u každého volí jinou cestu.

Ta doba po obrácení byla krásná – chovala jsem se opravdu jako dítě, pro které je všechno nové a nádherné, můj nebeský Otec o mě pečoval jako v bavlnce a nepochopení ze strany rodičů a přátel jsem s Jeho péčí snášela velice snadno. Pak přišlo období vrávorání, pochybností a temných zátočin, osobních trápení, bojů s vlastními předsudky, zkrátka Bůh mě učil chodit ve víře (a pořád ještě učí). Dnes už na mnohé věci pohlížím s větší jistotou a pokojem než dříve. Víím totiž, že o Boha se můžu opřít.

Jestli to není tajemství, prozradíš nám, o čem sníš, co bys ráda?

Svoje tajnůtky si nechám pro sebe ☺. Je ale jedna věc, na kterou se těším a po které toužím jako si bez ustání, i když jsem zavalená prací a každodenními starostmi. Těším se totiž, až budu moci projít branami nebeského Jeruzaléma a uvidět Pána Ježíše tváří v tvář, dotknout se Toho, pro kterého tolik znamenám a který má se mnou nekonečnou trpělivost, ač si to vůbec nezasloužím. Na to se těším a přála bych si, abych si tento výjev nezasypávala tolik starostmi, jež s sebou přináší život na tomto světě.

Kdybys měla říci, co Tě zaručeně zaujme, čemu určitě věnuješ pozornost, co by to bylo? Ptám se proto, že se teď hodně mluví o tom, jak zaujmout mladé lidi, připravují se nejrůznější projekty na „podchycení mládeže“ – tak že bys nám dala takovou „radu zevnitř“, víš?

Co mě zaručeně zaujme? Nejsou to kupodivu ani hudební festivaly ani akce s opravdu „cool“ programem pro mladé s křesťanskou omítkou ani jiné věci, které jsou dnes v církvi na denním pořádku. Já hledám tiché místo, kde vane Duch Boží, kde se On sám prochází mezi svými dětmi, kde se otevírají lidská srdce a dějí se v nich ty malé zázraky, co nejsou na první pohled vidět. Hledám lidi, kteří ve svém životě znají moc evangelia a kteří přinášejí opravdově živé Boží slovo, protože jedině ono může způsobit opravdovou změnu lidského života. Ráda se setkávám s lidmi, kteří Boha znají, protože byli svědky Jeho tichého a mocného působení ve vlastních životech. Od těch se chci učit, jaký je Bůh a jak se k Němu můžu dostat blíže. Neexistuje totiž nic lepšího, co bych si jako mladý člověk a křesťan mohla přát, chci-li vyrůst a poznat Boha takového, jaký je. Protože já Ho moc neznám a vím o Něm jen malinko. Nechci zažít fakt super akce nebo změnit realitu, vždyť sama nevím, jak změnit svoje vlastní srdce! Já chci být Bohu blízko a to mi stačí, protože On už se o mě pak postará. Víš, myslím si, že tohle je volání v srdci mnoha mladých lidí, ačkoli to vypadá, že všelijaká zábava na křesťanských festivalech, koncertech, workshopech a seminářích je jim milejší. Moje „rada zevnitř“ tedy zní: Nakrmte nás Božím slovem, ukažte nám Ježíše Krista, toho ukřižovaného, a nebudete už nás muset ničím podchycovat...

... vzkazuje Hanka Šmikmátorová

Nabídka pořadů ke stažení

Již řadu let nabízíme na našich webových stránkách „ke stažení“ záznamy odvysílaných pořadů. Během letošního roku se jejich nabídka výrazně rozšířila. Kromě pořadů vysílaných na tradičních

a přeji vám všem mnoho inspirace a Božího vedení pro tvorbu takových a samozřejmě i jiných skvělých pořadů. Modlím se za vaši práci a moc děkuji za povzbuzení v každodenním životě s Bohem. *Šárka, Zlín* ✉ Milí přátelé, vyrůstala jsem v katolické rodině. Na Radiu Proglas jsem objevila vaše pořady a byla nadšená. Nikdy jsem nerozuměla Bibli a nedovedla ji číst. Že skrze ni může ke mně Bůh mluvit, jsem si vůbec nedovedla představit. S vaší pomocí se z ní pro mne stala nejdobrodružnější četba na světě a snažím se, aby ji porozuměli i moje děti. Pořady o mezilidských vztazích mi moc

středovlnných a krátkovlnných frekvencích a na Radiu Proglas jsou k dispozici i vybrané pořady z internetového a satelitního vysílání Rádía 7, a to včetně záznamů živě vysílaných relací. Pokud tedy nemůžete oblíbené relace sledovat v čase jejich vysílání, můžete si je z webového archivu pohodlně poslechnout v době, která vám vyhovuje. Pořady ke stažení jsou na webu uveřejněny během týdne následujícího po jejich odvysílání a zůstávají vystaveny po dobu čtyř týdnů. Z důvodu autorských práv jsou vystavené relace v drtivé většině bez hudební složky.

K rozšířené nabídce archivu pořadů přibyla také služba Podcast

Podcast umožňuje automatické upozorňování na nově přidané zvukové záznamy na webových stránkách, stejně tak jako jejich pohodlné stahování do vašeho počítače (lze označit více souborů a stáhnout je naráz jedním kliknutím nebo nastavit stahování zcela automaticky).

Co je potřeba k tomu, abyste mohli podcast využívat?

Na váš počítač je potřeba nainstalovat tzv. podcast klient, což je program, který výše zmíněné věci provádí. Na internetu je jich k dispozici celá řada a většinou jsou dostupné zdarma. Patří mezi ně např. populární program iTunes nebo jednodušší Juice, Bitcast a celá řada dalších. Program je tedy potřeba stáhnout, nainstalovat, a poté se „přihlásit k odběru podcastu“ („subscribe to podcast“, případně „add a feed“ apod.) a zadat adresu našeho podcastu, která je <http://www.twr.cz/audio/twr.xml>. Poté by se již program měl napojit na náš webový archiv pořadů a jejich stahování může začít.

Více o podcastu obecně se můžete dočíst např. na těchto stránkách: <http://www.rozhlas.cz/podcast/portal/>

Přehled nabízených pořadů ke stažení:

Čajovna, Doteky, Fortepiano (záznam živého pořadu), Houpací křeslo, Ke kořenům, Kompas, Krok za krokem, Kudy kam (záznam živého pořadu), Na křesťanské vině Plzně (záznam živého pořadu), Na sobotní frekvenci Proglasu (záznam živého pořadu), Překročit hranice, Rozmarýna (záznam živého pořadu), Řeka života, Rýmování o životě, Slova naděje, Stopy, Světem Bible, Zadáno pro dámy, Život víry + příležitostně vybrané další relace

Skladba relací se může měnit v závislosti na změnách v programovém schématu.

Proč se nemůžete dovolat – volná místa pro dobrovolníky na recepci

Pro veřejné telefonování používáme nejvíce linky 544 233 770 a 544 233 771. Také se vám někdy stalo, že jste se nemohli dovolat? Omlouváme se vám, chyba je na naší straně a v současné době je velmi těžce řešitelná.

Nemáme pracovní sílu, která by měla na starosti jen telefony. Proto se o příjem hovorů starají různí lidé. Odpovědnost za správný režim telefonní ústředny má Elen Kožinová. Pracuje jen na 6 hodin, zatímco pracovní doba redakce je až na pár hodin v týdnu prakticky nepřetržitá. Proto pomáhají další pracovníci, především Vlastimil Kolegar, Jitka Hovořáková a další – od techniků po ředitele, nevyjímaje nikoho. Ovšem každý takový pracovník má ještě další povinnosti a často odbíhá ze své kanceláře. Elen najdete všude po budově, ale v kanceláři jen občas, Jitka často natáčí ve studiu atd. Máme sice k dispozici ještě takzvanou přenosnou ústřednu, ale ani ta nevyřeší všechno.

Největší pomocí jsou nám dobrovolní recepční, kteří ve vstupní hale hlídají vchod, starají se o návštěvy, berou příchozí telefonní hovory – to pak všechno běží jako „na drátkách“. Jenže recepčních bychom potřebovali deset (5x dopoledne a 5x odpoledne). Máme jen dvě starší sestry, z nichž jedna slouží dva půldny.

12

pomohly a hodně věcí mi ujasnily. Můj nejoblíbenější verš z Bible je „Všechno napomáhá k dobrému těm, kdo milují Boha“. Vaše vysílání je pro mne stálým povzbuzováním a podporou na každodenní pouti za Bohem. Díky vašemu rádiu jsem se od dětské víry, která skomírala, dostala k víře dospělé, která přivádí k zodpovědnosti i za lidi okolo. Byli jste mé první společenství. Uvědomila jsem si, že víru člověk nemůže žít sám. Vaše pořady mi pomohly se napřímit. Marie B., Praha ✉ Milí sourozenci v Ježíši Kristu, mám pro vás návrh. Začněte vyučovat Boží slovo na téma: Spasení a jeho jistota, věčný život

Snažíme se být pozorní a vždy nějak zajistit brání přichozích hovorů. Také máme dvě linky a když zrovna vyřizujeme telefonát prvního volajícího, druhý vyzvání a my nemůžeme dělat nic jiného, než nejprve obsloužit prvního. Prosíme o trpělivost a hlavně to nevzdávejte, zkuste to za chvíli znovu. Dříve jsme měli tento problém technicky vyřešen pomocí automatického záznamníku. Tuto službu jsme zrušili, protože to je pro volající vlastně nevyžádaná placená služba. Chcete s někým mluvit a ne nechávat vzkaz, a proto vás nazlobí, když se místo s někým živým z naší redakce slyšíte jen s automatem, který vám na otázky neodpoví. To je nešvar, který je sice moderní, ale nikomu radost nepřidá. Většina lidí si vybírá služby těch organizací, kam se dovolá skutečným lidem a ne do automatu. Děkujeme za pochopení.

Potřeby a finance

Obsáhlejší ekonomický přehled a podrobný návod, jak je možné posílat finanční dary na podporu Trans World Radia v naší zemi, jsme zveřejnili v jarním vydání tohoto zpravodaje. V něm jsou uvedeny i odpovědi na nejčastěji kladené otázky související s ekonomikou naší misie. Dalším zájemcům toto minulé číslo našeho zpravodaje rádi obratem pošleme. Stačí zavolat od pondělí do pátku v době mezi 9. a 15. hodinou na tel. číslo 544 233 771 (nebo použít jakýkoliv jiný kontakt do redakce).

Vlastní ekonomickou situaci monitorujeme nepřetržitě. Už vícekrát jsme zveřejnili informaci, že náklady na celodenní vysílání jsou mnohem vyšší než náklady na dřívější, omezený vysílací čas. Současně se zvýšením nákladů došlo k zastavení finanční pomoci ze zahraničí. Zde je graficky znázorněn vývoj příjmů a nákladů za prvních devět měsíců tohoto roku.

Příjmy: 2 458 tis. Kč

Výdaje: 3 405 tis. Kč

Tento vývoj netřeba komentovat – je dostatečně výmluvný. Chápeme však, že komu tato služba leží na srdci, může mít spoustu souvisejících otázek. Rádi odpovíme, neváhejte se ptát.

Můžeme jen konstatovat, že úspory, ze kterých jsme kryli náklady na rozjezd Rádía 7, se hodně snížily a že už připravujeme krizový redukční plán. Současně samozřejmě šetříme, kde to jen trochu jde, ovšem zdá se, že v této oblasti už jsme na hranici únosnosti, včetně např. snížení teploty v kancelářích atd.

Současně se snažíme motivovat a získávat další dárce.

Pomoc od Nadace Mezinárodní potřeby

Na jaře letošního roku se podařilo navázat spolupráci s Nadací Mezinárodní potřeby a získat příslib na podporu části mzdových nákladů redaktorů pořadů pro starší děti a mládež. Tato pomoc je příslibena od ledna 2008. Správní radě Nadace MP velice děkujeme.

Ekonomickou situaci TWR-CZ nechceme komentovat, nepřísluší nám to. Pracujeme s vírou ve službě, kterou považujeme za užitečnou a reakce posluchačů i informace z terénu nás o tom přesvědčují. Především nám jde o to, aby se Bůh k této službě přiznal. Dokud máme za co, musíme toho využít. Pán Bůh umí nejlépe motivovat dárce – a na to spoléháme především. Nechceme prioritně shánět peníze, a pak vysílat proto, že na to máme. (To umí každý, na to nepotřebujete ani moc víry a spolehnouti se na Hospodina.) Čas od času dostáváme bonbonky v podobě sponzorských

a věčná smrt, Boží království, člověk a jeho existence, požehnání a prokletí, ovoce a dary Ducha svatého, boj proti ďáblu a mnohá další témata pro Boží lid, aby se z něj stali alespoň evangelisté, proto, aby i Česká republika prožila probuzení. Vyučený Boží lid bude dobrým svědectvím pro své okolí. *Martin P., Milovice* ✉ Milí v TWR, Rádíu 7, moc děkuji za posílání zpravodaje Anténa a za všechny relace vysílané na Rádíu 7. TWR jsem poslouchala už za socialismu. Jsem Pánu nesmírně vděčná za to, že i u nás můžeme mít 24 hodin křesťanského rozhlasového vysílání. Byly časy, kdy se mi o tom

darů od organizací (Nadace MP, Racek apod. jsou toho příkladem) i podnikatelů, z malých darů mnoha dárců se však těšíme úplně stejně.

Poděkování dárcům

posíláme společně s potvrzením vždy v lednu za uplynulý kalendářní rok. To neoficiální, a věřte, že upřímné a od srdce, posíláme denně prostřednictvím našich modliteb Pánu Bohu. Jsme za každého dáorce opravdu vděční, a tak vám alespoň touto cestou děkujeme už nyní. Velice si vážíme vaší podpory a jsme si vědomi, že dnes po finančních darech volá spousta organizací. Děkujeme zvláště vám, kteří dáváte tolik ze svého „mála“!

Zkušenost z Ruska

Nedávno nám v TWR zvonil telefon. „Jsem váš stálý posluchač,“ představil se volající. „Jmenuji se Pavel a se mnou je tu moje žena Toňa. Přijeli jsme z provincie Pskov (250 km jižně od Petrohradu) a moc rádi bychom se s vámi setkali.“ Hlas byl přátelský a ozývala se v něm spousta naděje a upřímný zájem, takže jsem souhlasila se setkáním v neděli před místním sborem.

Vůbec jsem netušila, co mohu čekat a ani o čem budeme mluvit a lámala jsem si hlavu, proč mne asi chtějí vidět. Ale slib je slib. Do kabelky jsem si dala rozpisy vysílání, formuláře na sponzorské dary a několik knížek jako dárek.

Když jsem přišla do sboru, to, co jsem viděla, předčilo všechno moje očekávání! Předě mnou stála velmi stará dvojice s tvářemi zbrázděnými hlubokými vráskami, kterým široký úsměv zdobil celý obličej. Něžné světlo, které jim zářilo z očí, mne ohromilo. Zvykla jsem si na uspěchané městské obličeje, které v ruchu života o takové světlo už dávno přišly. Častěji v nich bývá zapsané zklamání a obtíže.

Setkala jsem se s Pavlem a Toňou. Jí letos bude 90, jemu 73. Poprvé se setkali, když Toně bylo 31 a Pavel byl pouhý čtrnáctiletý kluk. Později, když se Pavel oženil, Toňa znala i jeho ženu a hlídávala jim děti. Pak, když Pavlovi manželka umřela, něco mezi nimi přeskočilo. To bylo před 16 lety. Z ekonomických důvodů si koupili domek v oblasti Pskova, ale v jejich vesnici není žádný sbor ani kostel, takže jim jediné křesťanské společenství zprostředkovává rozhlas. Pořady si nahrávají a poslouchají je znovu a znovu. Toňa mi recitovala básně známých ruských klasiků a Pavel citoval verše z Písma, které se naučil z paměti. Něžně ji držel za ruku a odhrnoval jí vlasy, které jí spadly do obličeje. Hluboce mne dojalo tolik něhy v tak pokročilém věku. Jenom Bůh jim mohl dát takovou sílu a radost.

Modlí se za milost, aby se mohli dožít stovky. Pořád sami zvládnou dělat domácí práce, denně chodí na dvouhodinové procházky, dvě hodiny se každý den modlí, včetně modliteb za TWR. Pomáhají mladším sousedům a nemají vůbec čas na televizi, protože se mnohem raději dívají jeden druhému do tváře.

Dala jsem jim knížky a nový rozpis rozhlasového vysílání, ale formuláře pro dáorce jsem vůbec nevyndávala. Když jsem viděla jejich nuzné oblečení, věděla jsem, že pro ně musí být nepostradatelný každý haléř. Ale když jsme se loučili, Pavel si mne vzal stranou a předal mi obálku. Uvnitř bylo 200 rublů, což je asi 8 US dolarů. Tento dar byl jako ten největší poklad, který jsem kdy měla v ruce. Nedali ze svého přebytku, ale ze své chudoby a šlo jim to ze srdce, až z největší hloubky. Jsem hluboce přesvědčená, že Bůh žehná právě takovým obyčejným, a přesto mimořádným lidem.

Když odcházeli, něžně se vzájemně podpírali. Nikdy nezapomenu na oči plné jejich vzájemné laskavosti a lásky k Bohu. Ani na jejich mnohá slova díky za naši službu. Možná jsou to právě setkání s lidmi jako oni, co mne posiluje, takže se v pořadech TWR odvažují mluvit o Bohu.

Natalia Matvejeva, redaktorka a producentka v Petrohradě (Infoserv sv. 12, č. 3)

ani nesnilo. Pán je dobrý, Jeho milost je velká, na každý den nám daná. Poslouchám nejvíc dopoledne, líbí se mi složení relací. Jsem už trochu starší, je mi 54 let. Mluvené slovo mne poučí, hudební relace mi jdou „okolo uší“, ale nemám nic proti hudbě, mám ji ráda. Oblíbené mám pořady Za obzor, Rozmarýna a Houpací křeslo Marie Frydrychové, kterou znám osobně ještě z let osmdesátých. Ať vám Pán bohatě žehná, dá mnoho zdraví a tvořivých sil. Mám vás ráda. *Emilia D., Revúca* ✉ *Draží v Kristu, zdravím ze Skotska a přeji jen to nej v životě s naším drahým Pánem. Právě jsem si poslechl*

Poslech internetového rádia bez počítače

K poslechu internetového rozhlasového vysílání se většinou používá počítač. Možná však nevíte, že internetové rádio se dá poslouchat i bez něj. Jak? Pomocí tzv. síťových přehrávačů, které jsou dostupné i na našem trhu. Jedná se o jednoúčelová zařízení, která, připojena k počítačové síti, poslech internetového vysílání umožňují. Jejich obrovskou výhodou je naprosto jednoduché ovládání. Po prvotním nastavení je obsluha přístroje stejně snadná jako přepínání programů na televizoru. Pomocí dálkového ovladače dodávaného s přístrojem jej stačí jen zapnout, nastavit hlasitost – a nic víc vlastně není potřeba (snad jen po poslechu vypnout ☺). Do předvoleb přijímače lze uložit více stanic, mezi nimiž pak jedním stiskem tlačítka přepínáme. Není potřeba žádná znalost práce s počítačem. Zařízení také zabere nesrovnatelně méně místa než počítač – je velké asi jako běžné malé přenosné rádio, nehledě na jeho nízkou spotřebu.

Pokud vás výše napsané řádky zaujaly a říkáte si, že by to mohlo být to pravé pro vás, je na místě jedno upozornění: Ačkoli samotná obsluha přístroje je velmi snadná a jeho provoz zcela nezávislý na počítači, pro prvotní nastavení a uvedení do provozu je počítač potřeba, stejně tak jako znalost problematiky na úrovni pokročilého uživatele. Pokud tedy počítač ani potřebné znalosti nemáte, je potřeba se před eventuální koupí přístroje domluvit s někým v oboru znalým ve vašem okolí, kdo by vám s nastavením pomohl.

K provozu přístroje je samozřejmě nezbytné připojení k počítačové síti, resp. k internetu. Síťové přehrávače jsou zpravidla vybaveny bezdrátovým připojením k počítačové síti (tzv. WiFi). Mnoho míst v naší zemi je WiFi signálem různých operátorů pokryto (aktuální situaci u vás je možné zjistit např. na webových stránkách <http://wifi.lupa.cz/>), ale často se lze např. domluvit se sousedem, který připojení k internetu má a prostřednictvím WiFi je ochoten se o něj podělit s okolím). Pokud ne, je potřeba si zařídit nějaký jiný způsob připojení k internetu. Pokud si nejste jisti konkrétním řešením vaší situace, opět by vám měl pomoci člověk, který se v oboru orientuje. Před koupí přístroje je také potřeba zvážit náklady na internetové připojení. Někde může být WiFi zadarmo nebo „za pakatel“, jinde je zpoplatněno.

Přijímač internetového rádia je tedy další zajímavou možností poslechu našeho celodenního vysílání. Může se hodit zejména v případech, kdy nemáte počítač a instalaci satelitního příjmu nelze realizovat nebo je komplikovaná. Přístroj se může hodit i v případě, že počítač máte, ale internetové rádio chcete poslouchat nezávisle na něm, v jiné místnosti apod. Ve spojení s počítačem navíc síťový přehrávač umožňuje vzdáleně poslouchat nahrávky uložené v počítači.

V současnosti je na trhu několik typů těchto přehrávačů. K některým je pro poslech potřeba dokoupit aktivní reproduktory (řádově stovky korun), jiné mají reproduktory již vestavěné. Jednotlivé typy se také liší možnostmi připojení k počítačové síti – některé mají pouze bezdrátové WiFi rozhraní, jiné lze připojit i kabelem.

Máme konkrétní zkušenost s modelem Pinnacle SOUNDBRIDGE Home Music, který je v provozu necelé dva roky a funguje ke vši spokojenosti zcela podle očekávání.

Síťové přehrávače lze koupit v obchodech s výpočetní a hi-fi technikou.

Některé typy síťových přehrávačů. Nejlevnější pořídíte již za něco málo přes 2500 Kč.

z vašeho vysílání pořad Listárna s pár kladnými dopisy od vašich posluchačů a byl jsem tím inspirován také vám napsat. Piší vám z Austrálie, kde prý tak jako ve Skotsku, kde jinak žiju, nemají moc dobrý chleba, ale i když jsem tak daleko, zpřijemňuji si chvíle poslechem českého rádia. Poslední dobou, když jsem doma, využívám internet také k přijímání vašeho Rádia 7, které mě často potěší a povzbudí. Dnes se mi moc líbilo slovo z pořadu Houpací křeslo, kde se mluvilo o hněvu a závisti. Dokonce i pořad pro nejmenší jako je Kormidlo osloví dospěláky jako jsem já. K hlubšímu přemýšlení mne

Překvapení

Nevím, jak vy, ale já nejsem zrovna příznivcem překvapení. Někdo má tenhle druh adrenalinového sportu rád, já se mu raději vyhýbám.

Kdybyste chtěli vědět, jak občas vypadá práce rozhlasového pracovníka, pak vězte, že mnohdy jde hlavně o jedno – o téma. Témat je spousta, ale jak je uchopit a zpracovat? A především – jak je najít, jak se k nim propracovat?

Jedno ráno jsem se modlila – a mimo jiné jsem prosila také za téma pro pořad, který jsem měla druhý den vysílat. Říkala jsem: „Pane Bože, prosím Tě o nějaké dobré téma, aby se lidem líbilo, aby je zaujalo, aby o něm chtěli diskutovat, aby je to chytl.“ A v té chvíli mi hlavou projelo: Samota, a co s ní. Téma! Ano, to je přesně ono!

Asi minutu nato si uvědomím, že sedím na pohovce – no na tom není nic neobvyklého, seděla jsem na ní od začátku modlitby – mám pusu dokořán a na tváři takový ten superpřekvapený výraz, prostě pusu dokořán. Najednou se slyším, jak nahlas říkám: „Promiň, když já jsem to nečekala tak brzy.“ (Snad Bůh ví, že jsem nechtěla být prostořeká.)

Až za chvíli mi došlo, že to bylo jako velká kytka – že mě Pán Bůh překvapil, ale zároveň pohladil, postavil se za to, co dělám. Někdy nečekáme, že odpověď přijde okamžitě – a možná je to škoda...

Nemám moc ráda překvapení – ale ty z Boží strany stojí za to. Co říkáte – nenecháte se dnes taky překvapit?

Lucie Endlicherová

Trápení a povzbuzení

Stereotyp mého dne přerušil dopis od přítele, kde mimo jiného bylo napsáno: „Milý Aleši, jak žiješ? Je to lepší, nebo máš stále chmury?“

Reagoval tak na moje postesky, se kterými jsem se mu svěřoval o týden dříve. Za ten týden se sice podstata mých „chmur“ nezměnila, ale prožil jsem několik nádherných okamžiků, ve kterých jsem byl nadšen. Našel jsem spoustu nádherných hříbů, prožil krásné obecenství ve dvou navštívených sborech, přišla potěšující zpráva od přátel, že náznaky vážné nemoci se ukázaly jako mylné... Prostě za ten týden jsem myslel nejen na starosti, ale prožil jsem i několik velmi požehnaných okamžiků. A tak to v životě je a všichni to známe. Jednou jsme nahoře a jindy dole.

Bible popisuje velice podrobně jistý dramatický výsek ze života několika lidí. Ten příběh mě dost zaujal a ukázal mi, kolik úskali je skrytých tam, kde bychom je vůbec nečekali. Ten příběh nám prozrazuje, že mnoho našich otázek může zůstat nezodpovězeno. Pokusím se ve zkratce nabídnout to, co je popsáno v celé jedné knize s prostým názvem Jób.

O co v knize jde? Než budete číst tento článek dále, přečtete si celou knihu, bude vám to trvat sice o něco déle než těchto několik odstavců, ale je to napínavé čtení. Proto vynechám obsah knihy a nabízím pár poznámek.

Popisované události jsou pravděpodobně velice krátkou epizodou v jinak jistě dlouhém životě zúčastněných. Ústřední téma knihy je popis snad 14 dnů – možná tři týdnů, měsíce? Nelze to přesně určit – a mohla to být doba i delší.

Ale Jób, ústřední postava příběhu, žil mnoho let předtím a ještě 140 let potom. Někaké dva, tři týdny – celkem bezvýznamný čas v tak dlouhém životě, a přece rozhodující životní etapa.

pak přivádí skvělý komunikátor Jiří Novák, u kterého obdivuji i jeho americký přízvuk v češtině ☺. Opravdu rád odpocívám a poslouchám také svědectví a kázání z pestrého programu vašeho vysílání. S pozdravem váš věrný posluchač. Frank, e-mai ✉ Vážení a milí v TWR, poslouchám vás od roku 1978, ještě z Monte Carla. Vaše pořady byly a jsou mým denním chlebem. Avšak se změnou času a frekvence vás téměř neslyším, jste silně rušeni. Včera večer jsem z pořadu Doteky zaslechla jen myšlenku. Vzhledem k závažnosti tématu vás prosím o zaslání odvysílané relace na MC. Děkuji vám všem za

Jóbova vizitka:

Jób 1:1n: ... *byl to muž bezúhonný a přímý, bál se Boha a vystříhal se zlého. Narodilo se mu sedm synů a tři dcery. Jeho stáda čítala sedm tisíc ovcí, tři tisíce velbloudů, pět set spřežení skotu a pět set oslic. Měl také velmi mnoho služebnictva. Ten muž předčil všechny syny dávnověku.*

Jakoby pod čarou vizitky je poznámka:

Jeho synové strojívali doma hodokvasy, každý ve svůj den, a zvali i své tři sestry, aby s nimi hodovaly a pily. Když uplynuly dny hodokvasu, Jób pro ně posílal a posvěcoval je. Za časného jitra obětoval oběti zápalné za každého z nich; říkal si totiž: „Možná, že moji synové zhřešili a zlořečili v srdci Bohu.“ Tak činil Jób po všechny dny.

Těchto pár prvních řádků knihy je velice stručným a velmi výstižným obrazem Jóba před „dnem D“.

Tatínkovo trápení:

Jób jen tušil (nevěděl jistě, nebyl oslavám přítomen), že jeho děti dělají něco nepatřičného a jejich vinu vztahoval na sebe a obětoval za ně. Vykonal jakousi rituální zástupnou činnost k očištění. (Zajímavý obraz směrem ke Kristu a jeho zástupné oběti na kříži – ale jen obraz.)

Takové zastupování před Hospodinem ve věci hříchu druhých není příliš častý jev, naopak je v Bibli popisováno spíše jako něco zvláštního. Zdá se ovšem, že Bůh si toho vážil.

Možná zde Jób cítil i svůj otcovský dluh ve výchově. Může nám to připomínat modlitebni zápas věřících rodičů za své děti, modlitby za odpuštění jejich poklesků. Možná se provinili a proto se (dnešní mluvou řečeno) s nimi a za ně modlil. Později – v závěru knihy – zjišťujeme, že Bůh tuto praxi přijal a dokonce tímto úkolem Jóba pověřil v případě hříchu jiných osob.

Na jiné scéně:

Úspěšný a svatý život Jóbův by asi v zajetých kolejích plynul dále, kdyby v nebesích nedošlo k zajímavé situaci. První kapitola knihy popisuje toto:

Nastal pak den, kdy přišli synové Boží, aby předstoupili před Hospodina; přišel mezi ně i satan. Hospodin se satana zeptal: „Odkud přicházíš?“ Satan Hospodinu odpověděl: „Procházel jsem zemí křížem krážem.“ Hospodin se satana zeptal: „Zdalipak sis všiml mého služebníka Jóba? Nemá na zemi sobě rovného. Je to muž bezúhonný a přímý, bojí se Boha a vystříhá se zlého.“ Satan však Hospodinu odpověděl: „Cožpak se Jób bojí Boha bezdůvodně? Vždyť jsi ho ze všech stran ohradil, rovněž jeho dům a všechno, co má. Dílu jeho rukou žehnáš a jeho stáda se na zemi rozmohla. Ale jen vztáhni ruku a zasáhni všechno, co má, hned ti bude do očí zlořečit.“ Hospodin na to satanovi odvětil: „Nuže, měj si moc nade vším, co mu patří, pouze na něho ruku nevztahuj.“

Co to je zde popisováno, co se to děje? Především se děje něco, o čem Jób a nikdo z lidí kolem něho nemá ani tušení.

Čtenářům textu neunikne poznámka, že satan se pokouší „odposlouchávat“, co se děje na nějaké nespecifikované nebeské poradě.

Satan už byl ve vzpouře proti Bohu, ale Bůh mu nedá klid a oslovuje ho: Odkud přicházíš? A co satan odpovídá? Co může říci – říká pravdu, leluje po zemi, nemá žádný plán – prochází ji křížem krážem. Satanova odpověď mně trochu připomíná novozákonní vykreslení satana, kdy apoštol Petr píše: *Obchází jako řvoucí lev, hledaje, co by sežral.* Tato satanova taktika je zákeřná a velmi účinná. Satan zasahuje tam, kde to nikdo nečeká, leluje, prochází a hledá, čeká na kořist. Všimněme si, že satan Jóba dobře zná. Ale není to on, kdo by se Bohu zmiňoval o Jóbovi. Je to Hospodin, kdo satanovi Jóba připomíná. Ten rozhovor ve mně vzbuzuje představu, že Bůh se satanovi Jóbem chlubí: „Všiml sis mého služebníka?“ Bůh má z Jóba evidentní radost.

veškerou vaši práci. Vyprošuji pro vás sílu ducha i těla, moudrost a hojnost Božího požehnání. Marie H., Praha ✉ Srdečně zdravím. Po delší pauze si dovoluji vás požádat o zaslání CD ze včerejšího pořadu Doteky. Je to přesně to, co potřebuji! Ani ne tak pro sebe, jako pro jiné, na kterých mi záleží. Děkuji vám! Relace se včera dala velice těžko poslouchat. Prvních téměř 20 minut nebylo slyšet téměř nic. Ke konci se to zlepšovalo. Pochybuji, že posunutím frekvence se poslech zlepšil. I když i dříve to bylo kolísavé. V současném vlnovém pásmu se alespoň zde v Budějovicích projevuje silné rušení.

ŽIVOT VÍRY

Rozmanité stránky církve

rozhovory + reportáže + biblické studie + komentáře a analýzy + osobní příběhy + zprávy z křesťanského světa + informační servis + humor +

„Život víry se v naší rodině stal jednoznačně nejčtenějším křesťanským časopisem. Oceňuji na něm skutečnost, že se chová mezidenominačně a své si tam najde každá věková skupina. A je otevřený problémům, o které jiné časopisy ani nezavadí.“

Luboš Hlavsa, zpěvák a režisér, člen rady TWR-CZ

„Život víry otevírám vždy se zájmem, protože mi přináší komplexní informace o dění v křesťanských kruzích, ale také zajímavé články a rozhovory. V té šíři záběru je u nás naprosto jedinečný.“

Ondřej Malina, kytarista skupiny Groom's Friends, bývalý pracovník TWR-CZ

36 stran, barevná obálka
25 Kč (pro předplatitele 22 Kč + letní příloha zdarma)
množstevní slevy a rabaty pro knihkupce

Kontakt a objednávky:
Křesťanská misijní společnost, Primátorská 41, 180 00 Praha 8
www.zivotviry.cz (mj. uveden obsah jednotlivých čísel)
e-mail: predplatne@zivotviry.cz + tel.: 284 841 922
na požádání zašleme ukázkový výtisk zdarma

jediný mezidenominační křesťanský měsíčník u nás

Teprve nyní se satan chápe své příležitosti a dovoluje si Jóbovu oddanost Bohu zpochybňovat. Jak to udělá? Byl Jób skutečně tak dokonalý? Nenašel by satan na Jóbovi nic, co by Bohu mohl připomenout? Nějaké jeho dřívější selhání? Přesto satan nehledá žádné argumenty, kterými by Bohu připomenl, že Jób není až tak ideální. To stojí za povšimnutí: V našich očích je často „míra“ vztahu k Bohu citlivá na vlastní selhání, zda jsme skutečně jednali správně, zda to či ono je ještě povoleno. To určitě není chyba, jenže zde, na tomto příkladu, je jasně vidět, jak je to k ničemu – tedy pokud bychom se svými „úspěchy“ ve svatosti měli obhajovat před Bohem. Ano, Bůh si každého dobrého skutku, každého pokroku ve svatém životě velice váží, ale jako obhajoba na „soudu“ našeho života je to k ničemu. Bůh sám přiznává, že před Božím soudem neobstojí žádný člověk, že není spravedlivý ani jeden, že všichni zhřešili (ep. Římanům) – je jasné, že kdyby na tom stála naše bezúhonnost, že by satan v roli žalobce na takovém soudu vyhrál a člověk neměl šanci. I satan se zdá být poučen a ví, že Jóbova „bezúhonnost“ je postavena na základně odpuštění, na milosti. Proto se satan ani nenamáhá nějak s Bohem lícitovat o Jóbově životě. Argumentuje jinak – souhlasí a říká, že se vůbec nediví, že Jób Boha tak miluje, když se z toho má tak dobře. Bohu naznačuje, že Jób má velkou Boží protekci, a proto je vděčný a poslušný. Satan útočí z nečekané strany.

Je zajímavé, že Bůh satanovu námitku neignoruje. Říká: „Dobře – tak si ho vyzkoušej.“

V první fázi zkoušek ho nechá sáhnout na veškerý Jóbův majetek, na celou rodinu a služebnictvo.

Zpět na zemi:

To, jak satan realizoval, co měl Bohem povoleno, je popsáno takto:

Nastal pak den, kdy Jóbovi synové a dcery hodovali a pili víno v domě svého prvorozeného bratra. Tu přišel k Jóbovi posel a řekl: „Právě orali s dobytkem a při něm se popásaly oslice. Vtom přitrhli Šebovci, pobrali je a čeled' pobili ostřím meče. Unikl jsem jenom já a oznamuji ti to.“ Ještě nedomluvil, když přišel další a řekl: „Z nebe spadl Boží oheň, zachvátil ovce a čeled' pozřel. Unikl jsem jenom já a oznamuji ti to.“ Ještě nedomluvil, když přišel další a řekl: „Kaldejci rozdělení do tří houfů napadli velbloudy, pobrali je a čeled' pobili ostřím meče. Unikl jsem jenom já a oznamuji ti to.“ Ještě nedomluvil, když přišel další a řekl: „Tvoji synové a dcery hodovali a pili víno v domě svého prvorozeného bratra. Vtom se zvedl od pouště silný vítr a opřel se ze všech čtyř stran do domu. Ten se na mladé lidi zřítíl a oni zahynuli. Unikl jsem jenom já a oznamuji ti to.“ Tu Jób povstal, roztrhl svou řízu a oholil si hlavu. Potom padl k zemi, klaněl se a pravil: „Z života své matky jsem vyšel nahý, nahý se tam vrátím. Hospodin dal, Hospodin vzal; jméno Hospodino buď požehnáno.“ Při tom všem se Jób nijak neprohřešil a neřekl proti Bohu nic nepatřičného. Chvilí předtím satan Hospodinu tvrdil: „Zasáhni všechno, co má, hned ti bude do očí zlořečit.“ Prohrál na celé čáře – Jób chválil Boha. Satan se škaredě zmyšlil, ale ještě se nevzdává. Jde ve svém útoku dál. Na nebesích se podruhé opakuje setkání nebeských bytostí a satan získává další povolení sáhnout na Jóbovo zdraví. A tak prakticky během možná jednoho dne, možná týdne – nevím – se z váženého, bohatého a zdravého člověka stává nuzák na smetišti lidské společnosti – doslova a do písmene.

Satanova předtucha, že Jób bude Bohu do očí zlořečit, bere za své, protože Jób se i v této osobní krizi, na smetišti, upřímně a s úctou Bohu klaní. Čtenáři Bible vědí, že stateční i bohobojní hrdinové v podobných osobních problémech nejednou Bohu vyčítali Proč zrovna já? A mnozí nemusíme chodit pro příklady do Bible, kolikrát v našem osobním životě jsme něco měli Bohu za zlé? Jób se neprohřešil ani v této situaci, a to ztratil podporu i vlastní manželky.

Ovšem podpořit ho chtěli jeho tři přátelé: Elífaz, Bildad a Sófár. Dohodli se spolu, že mu půjdou projevit soustrast a potěšit ho.

Možná by pomohlo zesílit vysílací signál. Nyní mají velký vliv atmosférické jevy. Zdeněk N., Česká Budějovice ✉ Dobrý den, moc děkuji za pořady Zadané pro dámy, které poslouchám prostřednictvím Radia Proglas. Vždy se na něj moc těším. Poslední pořad věnovaný rituálům mne obzvlášť zaujal. Pocházím z rodiny, kde se na rituály moc nedalo. Přitom si uvědomuji, jak jsou pro děti důležité. Dcera má ráda známé, opakující se věci, vyhovuje jí, že se na něco může spolehnout a těšit. Je pro mne dost těžké rituály vytvářet, ale zase o to větší mám radost, když se něco „zaběhne“. Manžel je sice

Jób přemýšlí:

Jób neví a myslím, že za svého života na zemi se nikdy nedozvěděl, co se odehrálo na dvou Božích brifincích v nebi, jaký dialog vedl Bůh se satanem. Myslím, že kdyby viděl, s jakou radostí se Hospodin chlubil jeho věrností, že by rozuměl svému údělu a snášel by ho mnohem lépe. Ale tak to nebylo. V této nezáviděníhodné situaci se Jób ani náznakem nezříká Boha. Pokud naříká a hovoří o smrti, přemýšlí o ní jako o vysvobození od velkých bolestí a útrap. Chce zemřít s Bohem a ani v této situaci se Boha nezříká. Chce zůstat smířen s Bohem. Smrt nevnímá jako útěk od Boha, jako rezignaci. Jób modeluje řešení a snaží se také dopátrat příčiny všech těch útrap.

Příchod přátel:

Vidí ho a zděsí se – nemohou ho ani poznat. Sedm dnů sedí a mlčí. Zdá se, že dělají něco jako tryznu za zemřelého. Asi nepočítali s obratem k lepšímu, a tak to berou „zodpovědné“. Myslím, že Jób snad ani nevěří svým očím, opravdu veliké „potěšení“. Ale to ještě přátelé nepromluvíli a až promluvíli, stálo to za to! Rozhovor je dlouhý – je popsán téměř ve čtyřiceti kapitolách, pokusím se poukázat jen na některé zajímavosti.

Hovoří Elifaz:

V úvodu svého prvního monologu nám Elifaz prozrazuje, že Jób byl člověk, který měl mezi lidmi vysoký kredit a vážnost. Jób uměl napomenout i povzbudit. Teď se o totéž pokouší Elifaz – možná, že dříve byl sám adresátem Jóbových slov. A co říká ve vztahu k Jóbovi?:

Jób 4:6 Nedůvěřuješ už ve svou bohobojnost? Nedává ti naději tvůj bezúhonný život?

Jen se rozpomeň, kdo z nevinných kdy zhyнул? Kde upadli přímí do záhuby? Pokud jsem já viděl, jen ti, kdo se obírají ničemnostmi, ti, kdo rozsívají trápení, je také sklídí. Hynou Božím dechem, když zavane jeho hněv, je s nimi konec.

V podstatě tímto zdánlivě náboženským tvrzením Elifaz prozrazuje svoji vlastní „teologii“ – své poznání Boha. Říká, že jen bezbožný může procházet takovým utrpením. Kdybych toto učení převrátil do pozitivu, muselo by platit, že bohobojným životem musíme donutit Boha jednat tak, aby se bohobojný člověk měl dobře a neprožíval žádné trápení. Je to první malá a nenápadná mystifikace. Jób ví, že tak to není. Aby Elifaz dodal svým tvrzením váhu, odvolává se na jakési záhadné noční vidění, do kterého (jak sám přiznává) nějak nejistě pasuje cosi, co slyšel. Svoji řeč graduje a svým způsobem se bezmocnému Jóbovi vysmívá – a říká, že má lepší poznání Boha než Jób: *Jen si volej, odpoví-li ti někdo? Na koho ze svatých se obrátíš?* Jako by si byl jistý, že Bůh Jóba opustil.

Co je však v Elifazově řeči velmi dramatické, je např. úsek popsáný v 5. kapitole. Elifaz zde hovoří velmi vznešeně. Celá jeho řeč působí teologicky velmi dobře. Je tam uznání a chvála Hospodina (*...který dělá věci veliké a nevyzpytatelné, nesčíslné divy: Dává mi déšť, polím sesilá vláhu...*). A jen tak „mezi řádky“ je vsunuto něco, co do Jóbovy mysli asi pokoj nezasévalo (*...chytrákům však hatí plány...moudré jejich chytrostí dovede lapit...blaze člověku, jehož Bůh trestá...*). Celá pátá kapitola Jóba je nadepsaná Podivuhodné cesty Boží.

Elifaz vlastně vzdává Hospodinu hold, neříká nic špatného. Člověk nemůže udělat mnoho chyb, když chválí Boha, když pravdivě popisuje Boží charakter. Ale nebezpečná na tom je aplikace podle vlastního úsudku – přisouzení Božích způsobů ke konkrétní situaci člověka. Pro takovou aplikaci už nestačí jen znalost nebo jen zkušenost nebo jen „dobrý“ úmysl. To už chce Boží moudrost a pochopení Božeho jednání v širším kontextu. Mohu se jen domnívat, zda Elifaz tato slova pronáší před Jóbem s cílem zvíkat jeho pocit, že nic špatného neudělal, nebo s jakým záměrem? V každém případě se Elifaz mýlil v doměnce, že Bůh Jóba trestá. Jób trestán nebyl, ale to Elifaz nevěděl, ani Jób to nevěděl.

20

z velké, věřící rodiny, kde své tradice a rituály měli a mají, ale na těch našich se moc nepodílí. Co myslíte, je to většinou záležitostí ženy, aby vytvářela rodinné rituály? S práním všeho dobrého od našeho nejlepšího Pána. Martina M., Zašová ☒ Milí přátelé z Rádia 7! Stále vás poslouchám moc a moc ráda, jen vás nějak nestihám chválit za všechno, čím jste mě potěšili či povzbudili ve víře... Poznačila jsem si však myšlenku, která zazněla ve vašem vysílání v pořadu Slova života a pravdy. Je to tento citát od Watchmana Nee: „Vydat se Bohu je pro nás ctí, ne obětí.“ Nemohu jinak, než jen

Myslím, že my křesťané můžeme být paradoxně zranitelní lidé, kteří krásnými slovy uctívají Boha, proklamují Jeho velikost a slávu, cítují Pisma a jen jako podtón přidávají nějakou drobnůstku. Je pak velmi těžké rozlišit Pravdu od interpretace, Pravdu od polopravdy.

Promlouvá Bildad:

Zdá se, že Bildad sledoval řeč Elífaze i Jóbovu reakci a přidává se dost silnými slovy na stranu Elífazovu. Říká Jóbovi: „*Budeš-li však za úsvitu hledat Boha a o milost prosit Všemocného, budeš-li ryzí a přímý, jistě bude nad tebou bdít a obnoví tvůj přibýtek pro tvou spravedlnost.*“ Co dělal Jób za úsvitu? Modlival se za své syny, obětoval za ně a očisťoval je. Bildad ví, kde má Jób bolavé místo. Připomíná mu chování jeho synů a nabádá Jóba, aby se raději soustředil na svůj život a na své problémy. Synové jsou již potrestáni – a ty, Jóbe, pros o milost, abys nedopadl stejně. To, co vypadá jako dobrá rada, bylo ve skutečnosti nešetrou ranou do citlivého bodu Jóbova života.

I Bildad potřebuje opřít svá slova o nějakou autoritu. Neměl žádné noční vidění, ale vyzývá Jóba, aby vzpomněl na své předky, na staré otce, na tradice: „*Jen se zeptej předešlého pokolení, a co vyzkoumali jejich otcové, buď hotov slyšet. Oni tě poučí, řeknou ti všechno, a ze svého srdce pronesou řeč.*“ Nevšiml si, že Jób byl výjimečný a vymykal se všem ostatním lidem na zemi. Ani on neznal Boží klasifikaci Jóba a usuzuje jen z toho, co vidí. Domnívá se, že se Jób musel nějak provinít a Bůh obrací proti němu jeho ranní oběti za hříchy svých synů. Bildad se přidává k Elífazovi, když podtrhuje, že spravedlivý má od Hospodina čekat jen dobré, a proto musí Jób hledat příčinu všech útrap ve svém selhání.

Bildad i Elífaz radí Jóbovi, aby hledal Boha, ale vůbec nevnímají, že Jób se Ho vůbec nezrekl, že je stále s Bohem, že Boha ani nijak nezklamal.

Mluví Sófar:

Neodvolává se na žádnou autoritu, hovoří spontánně ze své osobní pozice a mluví dost tvrdě.

Zdá se, že také vše předtím slyšel a Jóba označuje za mluvku a rovněž se nad něho povyšuje vlastním poznáním Boha. Staví se do role soudce. V 11. kapitole je záznam jeho řeči, kde je možné tušit, že by Jóbovi přál ještě větší „potrestání“: „*Jen kdyby Bůh promluvil a otevřel rty proti tobě, prozradil by ti taje moudrosti: dvojnásobný trest k záchraně vede.*“ Stejně jako předchozí přátelé, i Sófar interpretuje Jóbův životní krach jako Boží trest za nějaké hříchy. Jakýsi závan myšlenky, kdy Bohu ve spravedlivém domnění podsouváme něco, co je naše vidění. Tvrdíme to v obalu zbožných řečí a druhého člověka v momentální krizi tím ubjíjme.

Co se přátelům povedlo:

Přišli za Jóbem s úmyslem potěšit a povzbudit. Čeho chtěli dosáhnout doopravdy, to se mohou jen domnívat. To, co říkali ve svých prvních vstupech do debaty, pak ještě dvakrát opakovali. Jób tedy slyšel osm nebo devět opravdu „povzbuzujících“ monologů svých přátel, a to ani nepřipomínám tu týdenní úvodní tryznu. Dříve byl Jób tou osobou, která potěšovala a napomínala a povzbuzovala. Bůh mu žehnal, jim tak ne. Možná trochu záviděli a teď se cítili na koni. Přátelům se nepovedlo Jóba z něčeho špatného usvědčit. Nemohli, oni sami nevěděli, oni sami „vařili z vody“ a zkusili zbožnými frázemi Jóba dostat na kolena i vnitřně – duchovně. Ale povedlo se jim postupně zvedat hladinu jeho adrenalinu v krvi. A není se co divit. Oni neposlouchali Jóbova slova, nereagovali na něho a mluvili jen to „své“. Nezajímalo je, jak Jób přemýšlí, jak on vyhodnocuje situaci. Jób neztrácel jistotu a víru, ale pomalu ztrácel sebekontrolu.

Co na to Jób:

Jób vždy hned po řeči jednotlivých přátel reagoval. Jeho slova máme rovněž podrobně zapsána v Bibli. Celou dobu se snažil přátelům vysvětlit, že si není vědom žádného hříchu. Jób netvrdí, že

souhlasit s touto pravdou. Zakouším ve svém životě, že to, že jsem se vydala cele Bohu, je to nejlepší, co jsem z Boží milosti mohla udělat, protože nikdo jiný než Bůh sám by nemohl můj život řídit lépe – dokonce ani já sama! Uvědomuji si, že si mnohdy dostatečně nevážím toho, že si mě Bůh vybral, abych s Ním mohla žít, i přes veškeré mé nedostatky, a všechny hříchy mi odpustil. Velmi ráda, jako maminka na rodičovské dovolené, poslouchám pořad Rozmarýna. Jen mě velmi mrzí, že jsem neslyšela ten, kde Hana Pinknerová mluvila o tom, jak dát řád našemu času. S tím já totiž bojuji neustále.

nic špatného neudělal, ale říká, že si není vědom. Ještě v průběhu první série rozhovorů prohlašuje: „*Běda mně, kdybych byl svévolně jednal! Ač jsem spravedlivý, hlavu nepozvedám, hanbou přesycen vidím své pokoření.*“ Zároveň však Jób razantně odmítal nařčení svých přátel z vědomého hříchu, odmítal jejich ironické poznámky a výsměch. Jób se ani tak „zbožně“ působícími frázemi nenechal zvíkat a zůstává pevný ve svém poznání Boha. Celou dobu ale Jób tápe. Nezná důvod svého utrpení a několikrát zdůrazňuje, že by se Boha rád zeptal, ale Bůh mlčí. Jób mluvil i přes svoji bolest vášnivě, emotivně, poměrně dlouze a razantně, nikdy Bohu nezlořečil a neměl Mu nic za zlé. Trpělivě a opakovaně vysvětloval, že si není vědom žádného přestoupení. Ale pod zvyšujícím se psychickým tlakem přátel najednou Jób tvrdí: „*Jakože živ je Bůh, on upírá mi právo, Všemocný naplnil hořkostí mou duši. Jsem dalek toho prohlásit vás za spravedlivé, dokud nezhygnu, své bezúhonnosti se nevzdám, setrvám ve spravedlnosti a neochabnu, srdce nebude mě hanět za žádný můj den.*“ Tato věta už nezní tak pokorně. O pár hodin dříve hovořil jinak: „*Poučte mě a já zmlknu, vysvětlete mi, v čem jsem chybil.*“ Vnímáme ten posun? Z pokorného dotazování a pokorné obhajoby najednou málem osočuje Boha. Vlastní přesvědčení o nevině mu samému přerůstá přes hlavu a Jób stojí na hraně propasti.

Zásah dalšího muže:

Už jsme se dostali do 32. kapitoly. Na scénu vstupuje nová postava – Elihů. Zdá se mu, že řeči všech zúčastněných překračují únosnou mez a ač nejmladší z nich, zasahuje. Zlobí se na Jóba, že se už začíná považovat za spravedlivějšího než Bůh, zlobí se i na ty tři „kumpány“, protože „*nenášli správnou odpověď a Jóba prohlašovali za svévolníka*“. Konstatuje, že nikdo z nich Jóba neusvědčil a nikdo ho ani neposlouchal (jak moderní komunikace ☺). Jeho zájem je ale soustředěn na Jóba, na kterém mu evidentně záleží, a „stavi ho do latě“: „*Řekl jsi to přede mnou a já jsem tvá slova slyšel. »Ryzí jsem, prost přestoupení, jsem bez úhony, bez nepravosti. Hle, Bůh proti mně záminky hledá, pokládá mě za nepřítele, sevřel do klády mé nohy a střeží všechny mé stezky.« Hle, odpovídám ti: Zde nejsi v právu, neboť Bůh je větší než člověk.*“ Elihů opakuje Jóbovi jeho vlastní slova. A najednou Jób mlčí, Elihů Jóba usvědčuje a dalšími argumenty ukazuje na nebezpečnou hranici, kam se dostal. A Jób vidí, že Elihů má pravdu.

V závěru své řeči klade Elihů Jóbovi řadu otázek. Stejných otázek, které vzápětí klade Jóbovi sám Bůh (37. kapitola a další). Elihů mi zde připomíná roli Jana Křtitele, který připravoval cestu Pánu – zde připravuje Jóba na přímá a nelichotivá Hospodinova slova.

Konečně mluví Bůh:

Na to odpověděl Jóbovi ze smršťe Hospodin slovy: „Kdo to zatemňuje úrdek Boží neuváženými slovy? Nuže, opásej si bedra jako muž, budu se tě ptát a poučíš mě. Kde jsi byl, když jsem zakládal zemi? Pověz, víš-li něco rozumného o tom...“

Cituji jen zlomek silných Hospodinových slov k Jóbovi. Neslyší je proto, že by se dříve něčeho dopustil, ale proto, že uklouzl na vlastní spravedlnosti. Jób byl na hraně, ale ustál to. Elihů ho zastavil. Jób se celou dobu chtěl od Boha dovědět, proč. Proč trpí. Teď se nezmohl ani na jedinou otázku a Bůh mu nic nenaznačil – ani písmenko se Jób nedozvěděl z oněch rozhovorů Boha se satanem. Bůh neuznal za potřebné Jóbovi ani naznačit, proč tak trpěl. Jób tedy svou odpověď na otázku Proč nedostal – my se to v Bibli dovidáme. Proč tedy? O co šlo? Šlo o Boží cest. Bůh svou důvěrou v Jóbovu čistotu vlastně vsadil sám sebe – svoji čest. Těžko se popíše, co člověk může jen tušit, ale Bůh tak věřil Jóbovi, že satanovi dovolil ko pořádně potrápít, aby se ukázalo, že Jóbova oddanost Bohu nezáleží na majetku a prosperitě, kterou mu Bůh také žehnal. A to Jób nevěděl. Sice s odřenýma ušima, ale přece jen prošel touto velmi těžkou

Velmi mě oslovila Rozmarýna na téma Jak být svému muži oporou?! Moc děkuji za tuto relaci, je pro mě inspirací, jak napravit některé své nedostatky ve vztahu ke svému muži. Uložila jsem si ji z vašeho archivu do svého PC, abych se k ní mohla kdykoliv později vrátit, určitě si ji poslechnu vícekrát, stojí to za to! Kéž vám náš Pán Ježíš Kristus i nadále žehná při veškeré vaší práci pro Něj i v osobním životě s Ním! Vaše věrná posluchačka. Hanka H. ze Zlína ☒ Opět zdravíme z Beskyd – tentokrát hrajících všemi barvami – a opět přicházíme s prosbou o nahrání několika pořadů z vaší produkce. Jedná

zkouškou. Věřím, že Bůh si ho ještě více zamiloval. Ale toto všechno ještě stále Jób neví a v tom zuboženém stavu slyší Hospodinovy otázky s výtkami. Slyší i tu ironickou poznámku „budu se tě ptát a poučíš mě“.

A co na to Jób?: „*Co ti odpovím, když jsem tak bezvýznamný! Kladu si na ústa ruku.*“ ...a Bůh pokračuje – nijak Jóba nešetří.

Jób reaguje nádherně. Nebrání se ani nyní, neříká, že byl vyprovokován, nesvádí na nikoho vinu. „*Jób na to Hospodinu odpověděl: „Uznávám, že všechno můžeš a že žádný záměr tobě není neproveditelný. Ano, hlásal jsem, čemu jsem nerozuměl. Jsou to věci pro mě příliš divuplné, které neznám. Rač mě vyslyšet a nech mě mluvit; budu se tě ptát a poučíš mě. Jen z doslechu o tobě jsem slyšel, teď však jsem tě spatřil vlastním okem. Proto odvolávám a lituji všeho v prachu a popelu.*“

Bůh se obrací na Elifaze a jeho přátele:

Hospodin řekl Elifazovi Témanskému: „*Můj hněv plane proti tobě a oběma tvým přátelům, protože jste o mně nemluvili náležitě jako můj služebník Jób. Jděte k mému služebníkovi Jóbovi, obětujte za sebe zápalnou obětí a můj služebník Jób ať se za vás modlí. Já ho přijmu milostivě a nepotrestám vás za vaše poblouzení.*“

Zde Bůh vrací do reality tři Jóbovy „těšitele“. To, co Jób nedávno dělal za své syny, má nyní udělat za ty, kteří mu málem pomohli sklouznout na scestí. A ti tři „interpreti“ Božeho jednání s Jóbem jsou ve svém vztahu k Bohu závislí na tom, kterého odepsali, který podle jejich porozumění musel hřešit a navíc to vše maskovat. Jsou závislí na muži sedícím na smetišti.

Jób i přátelé to akceptují. Jób se modlí a Bůh ho přijímá. A v tomto okamžiku Bůh mění Jóbovu situaci a dostává vše, co měl, v dvojnásobné míře.

Jób mluví stále:

Jóbuův příběh není jen exkurzem do historie a do dávného Božeho jednání. Kolikrát jsme prožívali něco, čemu jsme nerozuměli. Ptali jsme se Boha, a Bůh mlčel anebo stále mlčí – možná právě takovou epizodou procházíme. Něco nás svírá, něco není normální, něčím trpíme, je nám křivděno a nic s tím nemůžeme udělat. Věříme Bohu, jsme Mu cele oddaní, ale přesto bychom rádi věděli, proč. Modlíme se a prosíme za vysvětlení. Snad ani neprosíme za odejmutí problémů, ale za vysvětlení a stejně žádná odpověď nepřichází. Stalo se vám to? Kdyby Jób věděl, že Bůh vsadil před satanem čistotu jeho vztahu k sobě, věřím, že by neměl žádný problém. Ale Bůh ukázal satanovi, že i bez protekce mu Jób nebude zlořečit! Satan prohrál na celé čáře. Co kdyby Bůh na našem životě někdy někomu jinému něco ukazoval? Co kdyby Bůh dnes dával někomu naše jednání za vzor? Co kdyby se Bůh chtěl satanovi pochlubit naší věrností? Často sleduji, jak jiní křesťané zvládají krizové situace, a zjišťuji, že se mám co učit. Vidím, kde mám slabiny. Ne každé trápení je trestem. Jób byl v utrpení pro Boží čest a Bůh se jím chlubil – větší výsadu si snad ani neumím představit – jen si nejsem jist, zda bych chtěl být takto poctěn. Jsem Bohu vděčný za Jóba a jeho čistotu ve vztahu k Němu samému.

Tři muži šli za Jóbem, aby se za ně modlil a to na tom byl Jób hůř než oni. Pán Ježíš na kříži byl na tom hůř než vedle visící lotr. Ježíš visel nevině a byl mučen. Přesto k němu lotr vznáší prosbu: „Pane, pamatuj na mne, až budeš ve svém království!“ A pomohlo to. Prosba byla účinná.

Jób ukazuje na Krista. Prozrazuje mnoho z toho, jak Bůh „přemýšlí“. Jób se stal o čistotu svých milovaných dětí a nakonec se postaral i o odpuštění pro ty, kdo ho asi moc nemilovali – přinejmenším mu nevěřili. Pán Ježíš Kristus nás před Bohem rovněž zastoupil – zastoupil nás tam, kde my jsme sami neměli šanci. Smířil nás s Bohem a daroval odpuštění i věčný život.

Aleš Bartošek

se o rozhovor s prof. Radimem Paloušem vysílaným Na sobotní frekvenci Proglasu. Rozmarýna – rozhovor s H. Pinkerovou O domácím škole. A Rozmarýna – rozhovor O výchově v rodině a ve škole s J. Slámovou. Mnohokrát děkujeme za službu, kterou konáte a ze které mohou čerpat mnozí – k oživení a posílení svého vztahu k Bohu, k budování rodinných i jiných vazeb a k práci v sekulárním okolí. *Kateřina z Třince* ☒ Milá paní Malinová, právě poslouchám živě Vaše vysílání, „Fortepiano“, které jsem si poprvé naladila. Proč píšu je, že poslouchám z Austrálie, z Queenslandu a je

Zvonek

Každý rok máme jeden den velký úklid. Zpravidla bývá koncem jara a není na něm pranic zajímavého. Patří se však poděkovat všem, kteří přiložili ruku k oknům, kachličkám, uklidili kuchyně a prostě – bylo pak tady všude voňavo. Až na malíčkovost.

Nikdo se k nám nemohl dostat. Lidé přicházeli ke dveřím a nikdo jim neotvíral... a to je docela hloupé, zvláště, když čekáte hosta do vysílání. A začali jsme pátrat, proč nezvoní zvonek. Máme takový přenosný, leží na skříni v hale a pěkně zvoní. Na skříni neležel a všichni tvrdili, že zvonek neuklízeli ani ho nikde neviděli. Pátrali jsme dále a ti, co ještě dobře slyší, slyšeli jeho tlumené zvonění z naprosto neurčitěho místa. Pátrali jsme ve všech koutech budovy a nic. Někte slyšet byl, jinde ne. Až jsme si všimli, že je slyšet jen na jedné straně budovy a jen tam, kde jsou otevřená okna. Daniel zvažněl, zaostřil oko směrem ke garážím, otevřel popelnici a před zraky kolemjdoucích i našich vyhazoval vše, co tam kdo pracně nacpal. A ejhle: zvonek. Špinavý k nepoznání, ale zvonil.

Druhý den hledala naše externí moderátorka svoje papuče a kolegové šli rovnou k popelnici. Naštěstí ještě nebyly vyvezené a Renata se nezmohla ani na slovo, když jí byly nabídnuty z popelnice právě vytažené – její vlastní – pantofle. *(Pilná osoba se pak našla, divila se že to je zvonek, myslela si, že to je krabička od nějaké dávno vyprchané vůně, protože to vůbec nevonělo ☺. No zvonek, i když přesně tak vypadal, pravda, vonět ani nemusí, hlavně že zvoní. Zvoní dodnes.)*

Z dopisu posluchačů: Díky tomuto autu jsme našli místo dlouho hledané. Když jsme byli bezradní, náhle se před námi vynořila červená Fábie a já jsem konstatovala: Tak tady to je, brzdi... A jaks to poznala, ptal se muž... No tak se dívej, ne?? (Taková reklama vám jezdí 3x po Strakonících, že prý se snaží, jak můžou, rádio propagovat...)

Sloupek prezidenta TWR

Afrikou už desetiletí hřmí silný hlas Stephena Boakye, ředitele TWR v Africe: „AFRIKA POTŘEBUJE PÁNA JEŽÍŠE!“ Ale – slyší to někdo?

Přestože afričtí vynalézaví, krásní a šťastní lidé jsou známi tím, že si nade všechno cení vztahů, degenerují jejich rodiny – ústřední jednotky, kde se vztahy mohou pěstovat. Afrika potřebuje Pána Ježíše nejen aby uzdravil její rodiny, ale i duši celé společnosti a jednotlivých kulturních prostředí. A protože kořenem problému je hřích a ne společnost, Afrika potřebuje Ježíše.

Afrika potřebuje Ježíše, aby „obrátil srdce otců k jejich dětem“, aby už holčičky nebyly prodávány do otroctví na sex, aby je už nemrzáčili ani neurčovali jejich cenu podle množství krav, které ve svatební den vydělají svým otcům. Afrika potřebuje Ježíše, aby „uzdravil zkroušené a potěšil truchlící“. Miliony Afričanů zpusťošilo AIDS, války a hlad.

hezké slyšet, jak manželé, se kterými mluvíte, prožívali pobyt tady. Přesně vidím, jak jsme byli i my překvapení, jak jsou úřednice opravdu příjemné a chtějí pomoci, a ano, chleba tady je opravdu nic moc! Občas mi vypadává spojení, ale většinou slyším dobře a je to potěšení, slyšet křesťanské rádio přes půlku zeměkoule. Přeji Vám Boží požehnání a děkuji za skvělou práci. *Suzane V., e-mail* ✉ Při přemýšlení o tom, jak se mám, jsem zjistil, že rychlá odpověď na tuto otázku není vždy tou nejlepší. První věci, které mě napadají, jsou totiž, že jsem unavený a co jsem zase dnes pokazil v práci a tak

Ale Afrika potřebuje Ježíše také proto, aby probudil svou církev a působil morální rozhořčení a upřímný duchovní zájem o trpící a ztracené. Tento boj je potřeba bojovat na kolenu, aby se zhouply váhy dějin a přinesly radost a spasení. Bohem zmocněná modlitba může zatlačit na ústup moci temna, zaútočit na brány pekla, zničit tyranské duchovní pevnosti a přenést Afričany do království světla.

Afrika potřebuje Ježíše, ale potřebuje i nás, abychom Pána Ježíše představili milionům lidí, když neseme Jeho evangelium na křídlech svých modliteb a obětí.

David Tucker, prezident TWR-International (Zpravodaj TWR, sv. 28, č. 1)

Pomocníci na celém světě

TWR-Europe a jejich partnerské organizace mají 2500 externích spolupracovníků, kteří svou skrytou službou nepřímo podávají sklenici vody těm, kdo žízni po duchovní pravdě. Pojdte se mnou na procházku a zastavme se v malém nahlédnutí v některých oblastech, abychom viděli, co Bůh skrze tyto ochotné služebníky dělá.

Naše první zastávka je u Jitky Hovořákové z **TWR v České republice**, která vysvětluje, že přibližně 80 externích spolupracovníků píše články a obstarává jejich nahrávky pro 24hodinové internetové a satelitní vysílání. Dvě ženy několik let věnovaly denně čtyři až pět hodin psaní a produkci pořadů, zvláště pro ženy. Jitka s důvěrou prohlašuje: „Bez našich spolupracovníků bychom tuto práci vůbec nemohli dělat!“

A kde bychom byli bez lidí, kteří se nám starají o techniku?! Anette Jensen z **Norea Radio Danmark** říká, že z jejich přibližně 25 spolupracovníků dva pravidelně chodí jednou měsíčně provádět údržbu počítačů a technického vybavení. Podílejí se na vysílání a doplňují webové stránky. Anette nádherně vystihuje roli spolupracovníků: „Všichni tito lidé nám moc pomáhají! Díky jejich nezištné pomoci ušetříme spoustu peněz, takže je pak můžeme použít na šíření evangelia do naší vlastní země i do celého světa. Jedna naše spolupracovnice je starší dáma, která nám pomáhá balit časopisy a poštu. Pak sama obejde velkou část města a sama doručuje – aby ušetřila za poštovné. V Dánsku máme přísloví: „Mnoho malých potůčků vytvoří velikou řeku.“ To se děje v jejím životě.

Po celé Evropě ze všech stran zní jakoby jeden hlas: „Bez našich spolupracovníků bychom to vůbec nemohli dělat!“ Proto nikdy nepodceňujte dobrovolné spolupracovníky. Noemovu archu postavili dobrovolníci, zatímco Titanic profesionálové.

(Vybráno z Infoserv, zveřejněno v mezinárodním časopise, kde byly zveřejněny jen náhodně vybrané střípky z našich zkušeností s ochotou externích spolupracovníků – pozn. české redakce)

Eileen Betting

Lucie Endlicherová s Jonášem Zaplatilem při natáčení pořadu Interval.

25

podobně. Pak taky myslím na ty věci, které ještě nemám. Nemám ještě vlastní bydlení a spousta dalších věcí. Delší zamyšlení mi však připomíná, jak jsem požehnaný. Mám přece naději na věčný život, mám co jíst, kde bydlet, věci, které spousta lidí nemá. Nakonec si uvědomuji: Mám přece velkého a mocného Boha, který chce slyšet, jak se mám a je připravený odpustit, cokoliv jsem pokazil a napravit motivace mého srdce. Taky je připravený plnit mé modlitby. Slibuje přece, že mi dá vše, o co požádám. (Samozřejmě co je v souladu s Jeho vůlí.) *Dan z Anglie (reakce na pořad Noční můry, téma: Jak*

Modlíme se

„Můžeme udělat mnoho důležitějších věcí, než se jen modlit. Ale až poté, co jsme se pomodlili.“ Tuto větu jsem si jednou odnesla z nedělního kázání jistého brněnského sboru. Už dlouho si ji v sobě nesu a mnohokrát už jsem si ověřila, jak je pravdivá.

Určitě máte stejnou zkušenost. A tak pokud vám leží na srdci i práce Trans World Radia, pojdte se modlit:

- Peníze nejsou všechno, ale bez nich to také nejde. Víme, že Bůh je bohatý a zároveň také věříme, že Mu záleží na tom, abychom se vzájemně podporovali. Proto se modlíme za **ochotné dárcce**, kteří v dávání budou vidět službu Bohu a budou dávat s radostí.
- **Prosme za to, abychom si uměli nedělat zbytečné starosti** – o střechu nad hlavou, o peníze, ale také o hosty do pořadů a mnoho dalších věcí. Chceme být zodpovědní, ale ne ustaraní.
- **Proste s námi o ochranu našich blízkých** – jim děkujeme za trpělivost a podporu v této službě.
- Potřebujeme nové spolupracovníky – moderátory, autory různých zamyšlení a biblických úvah, techniky, potřebujeme několik lidí do recepce, potřebujeme pomocníky, kteří občas přijdou pomoci s něčím praktickým do redakce. Ale nejde nám jen o schopnost dělat to či ono, toužíme a prosíme o **spolupracovníky se srdcem zapáleným pro Boha**.
- **Děkujeme za posluchačské reakce** – pomáhají nám orientovat se a mapovat, kam „naše“ slova padají a zároveň nás tyto dopisy velice povzbuzují.

Zahraniční zkušenost

Představujeme vám letošního hosta Partnerské konference ředitelů TWR, Nelsona Vilakatiho, který překvapivě mluvil o vývoji finanční situace ve své zemi, Svazijsku.

Nelson mluvil o tom, že i přesto, že je Svazijsko velmi chudou zemí s nejvyšším výskytem viru AIDS na hlavu, jejich služba – Hlas cirkve – je ze 70% soběstačná; jejich roční rozpočet činí 250 000 amerických dolarů.

Jak je to možné? Nelson řekl, že pracovníci Hlasu změnili svůj postoj poté, co odpovídali na otázku: „Či služba je Hlas?“ Došli k závěru, že je to jejich služba, a proto ji musí platit oni. Nelson dál pokračoval: „Bůh slibuje, že ti, kdo dávají, dostanou požehnání. Nejde o to, jak jste bohatí nebo chudí – v případě, že dáváte, Bůh vám požehná a On svoje sliby nemění. Nemusí se vám to vrátit ve formě finančního požehnání, ale požehnání dostanete.

Rozhovor s Nelsonem Vilakatim:

Můžeš nám prosím nejprve představit sebe i svou rodinu?

Narodil jsem se před půl stoletím. Brzy mi bude padesát. Jsem ženatý čtyřicet let, moje žena se jmenuje Evelyn. Mě dceři je 23 a synovi 22. Znovuzrození jsem prožil ve svých 17 letech.

Jak ses dověděl o TWR a kdy?

K TWR jsem se přidal v roce 1980. S jeho prací jsem se seznámil díky misionáři Amosi Kitnerovi, v době, kdy jsem u něj pracoval jako zahradník. O životě jsem měl svoje vlastní představy. Chtěl jsem se stát bankéřem, a tak jsem navštívil se žádostí všechny banky, ale nepřijali mě. To mi umožnilo hledat Pána Boha a to, co chce On, abych pro Něj dělal. Odevzdal jsem se Bohu a šel jsem studovat, abych Mu mohl sloužit. Cesta nebyla lehká – kopce, hory, pouště – ale On byl věrný.

26

se mám?) ☒ **Zdravím vás ve jménu našeho Pána a žehnám Božím pokojem. Píši vám se srdcem naplněným vděčností za vás všechny, že jste svoje životy zasvětili budování Božího království a nás posluchače posunujete do dospělosti v Kristu. Poslouchám vás prostřednictvím středních vln, ale v současnosti se rozhodují pořídit internetové připojení, abych vás měl doma častěji. Prosím pošlete mi propagační materiály Rádia 7. Milan L., Hybe** ☒ **Milá redakce, srdečně vás zdravím a stále na vás vzpomínám. Poslouchám vás už 27 let, je mi 82 roků. Líbí se mi pořady Krok za krokem a Doteky. Přejí vám hodně**

Kde ses připravoval na svou práci v TWR?

V roce 1992 mne Andrew McDonald požádal, abych si nechal udělat pas a odjel se dál vzdělávat do Keni. Tam jsem byl rok. Vzdělávání bylo velmi intenzivní. Ve Svazijku jsem s TWR začal pracovat v roce 1993. Pán byl úžasný! Podobně s VOC (Hlas církve) jsme postavili základ, kdy jsme se snažili spojit sbory s vizí kázat a vyučovat lidi evangelium pomocí rozhlasu.

Jaké informace se o vaší službě dozví veřejnost?

V médiích jsme zveřejnili informaci dost, ale lidé zapominají, a to je frustrující. Ale nemůžeme si pořád lízat rány. Musíme jít dál, i když se lidé snaží vymlouvat na odmítnutí. Popírají realitu, ale jsou i takoví, kteří zůstávají věrní – a ti přicházejí a přinášejí dary. Vždycky jsou to chudí, kdo nám dávají peníze do sběrných nádob. A to je nesmírně důležité. Také máme strategie, které nám dlouhodobě pomáhají. Pokud se týká bohatých lidí, ne vždycky dají, ale to je v pohodě. Díky Bohu za ty, kteří podírají a dávají. Znovu jsem si vzpomněl na jedno africké přísloví: „Abyste dostali slona do domu, musí se spojit mnoho pomocných rukou.“ Bůh žehná své práci.

To je velká pravda. Připomíná mi to jednu chudou ženu, která u vchodu do chrámu dala všechno, co měla, a když tě tak slyším říkat, že jsou to chudí, kdo dávají nejvíc – jak povzbuzující! Takže moje poslední otázka: Co bys v příštích třech letech rád viděl v oblasti služby VOC?

Největší výzvou je vybudování hudebního nahrávacího studia, takže prosím, modlete se za nás.

Ano, na tento modlitební předmět nebudeme zapomínat. Přeji vám i vaší službě jen to nejlepší. Díky za tuto příležitost reprezentovat tady celý svazijský lid.

Nelsone, děkujeme za rozhovor.

Rozhovor s Nelsonem Vilakati, Herta Boakye-Yiadom a Barbara Shantz (Infoserv, sv. 12, č. 3)

Od Kormidla

Směr našeho plavidla určují celý půlrok Přísloví!

Se zahájením vysílání TWR na internetu a satelitu před dvěma lety dostaly svůj vysílací prostor i pořady pro děti. Možná jste se i vy stali během této doby pravidelnými posluchači pořadu **Kormidlo**. Pokud jste ho ještě ani kouskem ucha nezaslechli, a pokud máte doma děti v rozmezí 4–10 let, zkuste si naladit naše vysílání v neděli po sedmé ranní. Že je to brzy? Pro vás asi ano, ale pokud vaše děti už jsou dávno vzhůru, můžou trávit začátek svátečního dne ve společnosti naší rozhlasové posádky a lodi, která se na své plavbě snaží držet správný směr!

Celý podzim až do Vánoc nás budou provázet jednotlivá přísloví a budeme společně hledat způsoby, jak se vypořádat s různými neblahými lidskými vlastnostmi. Na palubu k nám přistoupili i noví kamarádi – papoušek Roni a pesek Bufík.

V novém roce pak přibrzdíme u břehu a naši inspiraci budou stromy – jejich kořeny, kmen i koruna, a také jejich různé druhy.

Pro úplnost dodáváme, že Kormidlo reprizujeme ještě v pátek dopoledne v 9:30. Nový pořad vzniká vždy se čtrnáctidenní frekvencí, takže jeden pořad má během 14 dnů 3 reprízy. Všechny bližší informace samozřejmě najdete v přehledu jednotlivých pořadů na webových stránkách.

Netopýr od Vojty Fuksy, 5 let.

27

úspěchů v práci a Pán Bůh vás opatruj. Modlím se za vás stále. Helena K., Rožďalovice ✉ **Moji milovaní bratři a sestry v Pánu Ježíši, pracovníci TWR Brno! Žijeme v době záplav, ale já vám přeji jedině záplavu Božeho požehnání. Poslouchám TWR a obzvláště pořad Světem Bible. Tato relace je tou nejlepší pro mé srdce. Bratr McGee je velmi moudrý a moudrostí Ducha svatého vysvětluje těžké nebo naoko suchopárné biblické oddíly. Tyto výklady jsem poslouchala už chorvatsky, polsky a maďarsky. Ale nikdo s tímto výkladem nesplynul jako bratr Pavel Vopalecký. Má úžasnou dikci a i v této**

Datel v představách Elišky Tonarové, 6 let.

PS: Něco z lodní kuchyně!

Základem a jádrem Kormidla jsou tzv. **Piškotky** – malá rozhlasová nedělní škola. Není zrovna jednoduché mluvit k dětem, zvyklým na přijímání mnoha podnětů, skrze rádio a chtít jim předat něco podstatného, když mají ke vnímání jenom uši. Děti jsou neupřímnějšími posluchači – když je to nebaví, prostě odběhnou. Piškotky se tedy snažíme dělat zábavnou dramatickou formou, což je náročné na čas i na přípravu. Tohoto úkolu se hned na počátku ujala Zuzka Zemanová, manželka našeho šéftedníka Daniela Zemana, žena usměvavá, radostná a velmi obdarovaná pro práci s dětmi. Letos k ní přibyla ještě Petra Drbalová, pro změnu manželka našeho externího technika Vladimíra Drbala ☺.

Jsme velmi vděční za jejich chuť a osobní nasazení pro tuto službu a přáli bychom vám vidět do studia ve chvíli, kdy Piškotky vznikají. Děje se tak většinou ve večerních hodinách, kdy děti všech pozvaných účinkujících hlídají babičky, a kdy naší budovou zní zvuky papoušků, prasátek, bobrů atd. Přáli bychom vám vidět zapálení Dana Zemana, když pak ve snaze vyhovět požadavkům scénáře běhá po líšeňských hvozdech a nahrává zvuky šustícího listí, padajících šišek a praskajícího houští ☺.

Zapojte se

Vlastimil Kolegar je vděčný za pomoc mnoha dobrovolníků při distribuci Antény.

Můžete – a velice jednoduše. Určitě znáte ve svém okolí někoho, kdo má zajímavé svědectví, zkušenosti nebo zážitky. A my zase potřebujeme zajímavé hosty, kteří skutečně mají co říci, tedy mají osobní zkušenost s Bohem, s Jeho vedením a jednáním.

Celodenní vysílání má velkou „spotřebu“ a během jednoho jediného dne toho zazní hodně. Potřebujeme hosty do živě vysílaných pořadů, potřebujeme natáčet svědectví, hledáme hosty do cestovatelského pořadu Za obzor, hledáme autory biblických úvah, myšlenek na den a také nové externí moderátory. (A protože neradi vzbuzujeme planá očekávání, chceme hned říct, že není v našich možnostech honorovat vaše snažení. Respektive, určitě ne ze začátku.) Pokud o někom víte anebo pokud máte sami co říci, kontaktujte nás. Dost možná si

teď říkáte, že se nebudete chlubit a prosazovat sami, ale ono jde o něco jiného. Bůh nás učí sloužit si vzájemně tím, co nám bylo dáno. Tedy modleme se a hledejme cesty, jak druhým říct o Bohu a jak se vzájemně povzbuzovat na cestě víry. Říkat druhým o tom, co v našem životě dělá Bůh, je velice důležité. Možná je to to nejdůležitější.

Eliška Krmelová v pořadu Rozmarýna.

uspěchané době krásně pomalu čte. Vysílání TWR jsem poslouchala už za totality a měla jsem proto velké problémy zásluhou bezbožné sousedky. Nový vysílací čas 21:15 hod. byl pro mne ze začátku radostnou událostí, na jaře byl poslech dobrý, ale s letními bouřkami a proměnlivým počasím jste slyšet slaběji. Připadá mi ta vaše vysílací vlna jako by byla mezi medvědem a lvem, okolní stanice vás nyní překřičí. Doufám, že s tím něco uděláte, vždyť jde o Boží věc. Maria W., Levice ☒